UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

12
КВІТНЯ
Число
No 15
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
APRIL 12, 1973

Вітаємо Блаженнішого Йосифа VII в Канаді

Сороковий Всесвітній Євхаристійний Конгрес, що вибрав собі за клич „любов ближнього в Христі", був нагодою для Блаженнішого, щоб з вічного міста полетіти до Мелборну, а згодом у Сидней, Нюкесл, Брисбейн і Аделяйду в Австралії.

Особиста зустріч Української Католицької Ієрархії Канади з Верховним Архиєпископом у Австралії дала прегарну нагоду запросити Первоієрарха до Канади. Його Блаженство прийняв канадські запрошення і пообіцяв у Архиєрейських відвідинах своєї пастви у вільному світі загостити теж до Владичих Українських єпархій Едмонтону, Саскатуну, Вінніпегу й Торонта в Канаді.

Перші відвідини Первоієрарха з нагоди Українського Всеканадського Конгресу у 1968 році в Едмонтоні виявили моноліт українського поселення, помісність Української Церкви й одність її з народом України.

Ці другі відвідини Верховного Архиєпископа і Кардинала Йосифа VII, у 1973 році, з нагоди 25-річчя Єпископських свячень Торонтського й Саскатунського Ієрархів та основання трьох Екзархатів в Едмонтоні, Саскатуні й Торонті, поставили собі за завдання виявити свою ювілейну радість з приводу 25-річчя свячення Ієрархів Владики Ізидора й Владики Андрія, так із основання Екзархатів. Ці відвідини затіснять ще більше зв'язок усіх поселень; навіють живительною силою здобутки українського обряду; пригорнуть радісне надходяче тисячоліття Української Помісної Церкви, як у вільному світі усіх наших переселень, так і на рідних землях наших батьків.

Блаженніший Кир Йосифе, Верховний Архиєпископе й Первоієрарху Української Помісної Церкви! Із приземленням літака у Ванкувері, над Тихим Океаном, всі ми найщиріше вітаємо Вас у Канаді.

Ми всі дуже вдячні вам за вислухане наше прохання про Ваші Архиєрейські відвідини. Невимовно радіємо вже другими Вашими відвідинами. Від усіх наших вірних, священників та всієї нашої Ієрархії у Канаді, складаємо Вам наші найщиріші вітання.

Дано у Вінніпегу, Едмонтоні, Саскатуні й Торонті, 12-го квітня 1973.

✠ *Максим Германюк, Митрополит і Архиєпископ Вінніпегу,*

✠ *Ніл Саварин, Єпископ Едмонтону,*

✠ *Ісидор, Єпископ Торонта,*

✠ *Андрей, Єпископ Саскатуну.*

Верховний Архиєпископ Йосиф VII буде в США в травні

Єпископ помічник філядельфійського Митрополита Преосв. Василь (Лостин) повідомив, що Верховний Архиєпископ Йосиф прибуде до Філядельфії в суботу, 12 травня вечером. Докладна програма відвідин Верховного Архиєпископа в США буде проголошена згодом. Для підготовки відвідин Верховного Архиєпископа буде створено окремий громадський комітет під патронатом Митрополита Амвросія та всіх американських українських Владик.

Папа старався рятувати жидів

В Ватикані передано до публічного вжитку шостий і сьомий том документів, що відносяться до минулої світової війни. Між тими документами є докази, що Папа Пій XII старався рятувати жидів та християн, яким грозив арешт чи смерть від гітлерівців. З документів виходить, що Папа Пій XII дістав був 3,000 віз на в'їзд до Бразілії, але різні формальності та вимоги бразилійських представників у відношенні до загрожених нацистами осіб не дозволили тим особам виїхати з Німеччини. Між документами є теж докази, що Папа старався про дозволи на виїзд для загрожених нацистами осіб до Ірландії, Болівії та Чіле, але ті держави відмовилися прийняти загрожених осіб.

Каторжні табори в СССР знову заповнюються

За вістками з України там і далі відбуваються масові арешти серед українських інтелектуалістів. В грудні арештовано в Івано-Франківську 48-річну письменницю Ірину Сеник з Івано-Франківська за те, що вона, з іншими кол. в'язнями звернулася до голови президії Верховної ради УРСР та прокуратора СССР з домаганням звільнити всіх в'язнів, засуджених за політичні провини на 25 і більше років ув'язнення та забезпечення публічности всіх політичних процесів. І. Сеник вже була арештована давніше й відбула майже 10-річне ув'язнення в сибірських та мордовських каторжних таборах.

Про засудження відомого українського публіциста В. Чорновола на 12 років ув'язнення за „протисовєтську агітацію та пропаганду", пише широко закордонна преса, повідомляючи про арешти та обшуки серед багатьох українських культурних діячів. В березні засуджено в Києві на п'ять років тюрми письменника І. Дзюбу. Каторжні совєтські табори, які, після смерти Сталіна, були у великій мірі опустіли, тепер заповнюються новими в'язнями.

Комітет оборони людських прав з осередком у Лондоні проголосив, що він має докладні адреси 253 каторжних таборів у СССР, але в СССР існує понад 1,000 таких таборів. Совєтські табори діляться на чотири категорії: нормальний, суворий, суворопосилений та табори особливого призначення. Дуже багато таборів знаходиться в Казахстані, в Комі-Зирянській республіці та в північних районах Сибіру із дуже холодним кліматом, куди важко зарекрутувати вільних робітників. Всі в'язні таборів виконують важку фізичну працю при голодових харчових пайках. Комітет не має докладного числа політичних в'язнів у таборах, бо в СССР політичним в'язням часто чіплюють кримінальні провини. Але, за інформаціями комітету, в совєтських каторжних таборах перебуває понад 10 мільйонів осіб. Дальших 200,000 осіб перебуває в тюрмах, психіятричних клініках та інших карних закладах. За інформаціями звільнених в'язнів, великий відсоток між в'язнями в усіх таборах та тюрмах творять українці.

Космічні лябораторії

СССР повідомив, що совєтські науковці вистрілили в міжпланетні простори нову станицю „Салют-2" для науково-технічних досліднів у міжпланетних летах. В міжпланетному супутні „Салют-2" нема людської залоги. Совєтська агенція не сказала, чи СССР післне до міжпланетної лабораторії космонавтів, чи ні. В 1971 р. СССР випустив був у міжпланетні простори космічну лабораторію „Союз-1", з якою злучився міжпланетний корабель „Союз-11". Космонавти із „Союз-11" перебували через 23 дні в лабораторії „Салют-1", але як повернулися на Землю, то в судні знайдено мертві тіла всіх трьох астронавтів.

В травні США випускають в міжпланетні простори свою космічну лабораторію „Скайлаб", що важить прибл. 100 тонн й буде втрос більша від совєтської. Другого дня після вистрілу „Скайлаб" американське міжпланетне судно завезе до „Скайлаб" трьох астронавтів, що будуть там переводити досліди протягом місяця. Відтак прилетять другі три астронавти, що продовжатимуть досліди, а перші три повернуться на Землю. До „Скайлаб" у космосі може кожної хвилини прилетіти американське міжпланетне судно та довезти всі потрібні речі.

США допомагає В'єтнамові

Президент Південного В'єтнаму Нгуєн ван Ті одержав від американського президента Р. Ніксона обіцянку, що США буде давати протягом трьох років по 700 мільйонів доларів річно допомоги на відбудову Південного В'єтнаму, що США буде узнавати уряд Ті як одинокий легальний уряд Південного В'єтнаму та, що, якщо в'єтнамські комуністи, розпочали би на більшу скалю наступ на Південний В'єтнам, то американські бойові літаки прийдуть Південному В'єтнамові з допомогою.

ПІДВИШКА ВІДСОТКІВ ВІД ПОЗИК

ДЛЯ ФІНАНСІСТІВ ТО ОЗНАКА ІНФЛЯЦІЇ

Політика банку Канади є мірилом не лише фінансового, але й господарського положення Канади. Як Канаді загрожує інфляція, тоді державний банк Канади підвищує відсотки від позик, удільованих чартерованим банкам, а чартеровані банки підвищують відсотки від позик, удільованих своїм клієнтам-купцям та підприємцям. Минулого тижня державний банк Канади, після 18 місяців, підвищив відсотки від позичок для чартерованих банків із 4¾% до 5¼%. Президент банку Канади Дж. Буї заявив, що в Канаді ще нема інфляції, але підвишка відсотків від позичок та деякі обмеження в удільованні кредиту є лише забезпекою перед надмірним числом позичок, що можуть спричинити інфляцію в Канаді. Президент стверднв теж, що протягом минулого року в Канаді банкові відсотки були невисокі, зате в США та в багатьох европейських країнах відсотки від позичок значно зросли, у висліді чого багато закордонних компаній затягло позички в Канаді, бо тут були нижні відсотки. Протягом двох тижнів перед проголошенням підвишки відсоткової стопи, канадські банки уділяли позичок на суму 400 мільйонів доларів й, щоб ці позички могли удільнти, мусіли позичити в державному Банку Канади 50 мільйонів доларів. При кінці минулого тижня банки мали на позичках 25 мільярдів доларів.

Підвишка відсотків від позичок у державному банку Канади відбється й на позичках, що їх удільнять чартеровані банки, бо їх буде важче дістати й треба буде платити вищі відсотки. Піднесуть свої відсотки теж і моргтеджові компанії, які тепер числять прибл. 9% відсотків від незаплачених сум за закуплені нерухомості.

Але обмеження кредиту та підвишка відсотків від позичок має ще й іншу неприємну сторону. Наслідком здорожіння грошей може зменшитися число працюючих і зрости безробіття, бо, через здорожіння моргтеджів та трудність дістати позики на будови чи виробництво, багато компаній будуть примушені зменшити свою продукцію й, у висліді, звільнити деяке число робітників. Обнижка відсоткової стопи та полегші в одержанні кредитів, на що натискав федеральний уряд, мали якраз за завдання дати спроможність збіль шити виробництво та дати заробіток для більше канадців.

Проголошення банком Канади нових відсотків викликало живу дискусію в федеральному парляменті, де опозиційні посли закинули міністрові фінансів Дж. Тирнерові, що підвишка відсотків з одної сторони причиниться до зросту безробіття, а з другої сторони до інфляції. Наслідком здорожіння товарів та домів, що принесе зі собою підвишка відсотків від позичок, всі працівники домагаються підвишки заробітних платень, що причиниться до дальшого здорожіння товарів та різних послуг. Міністер Тирнер боронився, що він дав дорученння банкам й дальше удільяти позички для купців та підприємців у малих містечках та в околицях, що повільно розвивають свою промисловість. Заява міністра фінансів не переконала його противників-опозиційних послів, які домагалися зниженя відсотків від позичок до дотеперішнього рівня.

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП НА ТАЙВАНЬ ТА В ЯПОНІЇ

На запрошення китайських єпископів із Тайваню (Формози), Верховний Архиєпископ Йосиф відвідав у товаристві австралійського Владики Преосв. Івана (Прашка) Тайвань, а в поворотній дорозі відвідав теж Японію. В одному з чергових чисел „УВ" постараємося подати звіт з подорожі Верховного Архиєпископа до цих двох країн.

✠ **В 1972 р. канадці** закупили один і чвертьмільйона вельосипедів („байсиклів"), два рази стільки, що в 1969 р.

✠ **Едмонтонські міські** комішенери задумують закупити за 40,000 дол. нові різдвяні декорації для міських вулиць. Кошт закупу мають покрити протягом трьох років власники крамниць, які лежать при тих вулицях міста, що будуть святочно прибрані.

✠ **Управа міста Едмонтону** задумує закупити 37 тролейбусів та 42 дізелевих автобусів за загальну суму 3,640, 349 дол.

✠ **Албертський міністер** здоров'я і суспільної опіки Н. Крафірд проголосив, що албертський уряд не має заміру завести зубної асекурації для мешканців Альберти.

✠ **Албертський міністер** шляхів К. Копітори сказав у Албертській легіслятурі, що вартість вкраденх протягом п'яти років автомобілів у Альберті перевищає 400,000 доларів.

✠ **Після консервативної** партії в федеральному парляменті поставили п'ятий раз внесок недовір'я ліберальному урядові. Як і передтим, цей внесок перепав.

✠ **Федеральний уряд** призначив 28.2 мільйони доларів на віднову системи наводнювання (іригації) в Південній Альберті.

✠ **Торонтська рафіне рія** цукру проголосила, що підносить гуртову ціну цукру на 75 центів за 100 фунтів. Наслідком того подорожчає цукор і в роздрібному продажеві.

✠ **В 1972 р. Манітобу** відвідало 3.5 мільйонів туристів з поза Манітоби, на 225,000 більше, як попереднього року.

Koromki bistku

✠ **В 1972 р. 327,950** канадців перейшло вишкіл, щоб одержати працю. З того 198, 381 особи були без праці, а решта дістали кращу працю після перешколу.

✠ **В минулому році** було в цілій Канаді 5,000 нещасливих випадків, з того приблизно 400 в самій Альберті.

✠ **У Франції помер** кардинал Йосиф Лефебур на 81-ому році життя. З його смертю число кардиналів зменшилося до 144.

✠ **Від 10 квітня здорожчали** на 10% всі папери в гуртових складах. В січні підвищено ціну на папір на 7%.

✠ **Китайська інформаційна** агенція повідомила, що секретар совєтської комуністичної партії Л. Брежнєв відвідає США в червні р.р. Нікого офіційного підтвердження цієї вістки досі не було.

✠ **Після десяти місяців** праці над направою пошкодженої мадярським ненависників змагарем слави о і статуї Божої Матері з померлим Спасителем („Пієта"), статую виставлено знову в соборі св. Петра в Римі для прилюдного оглядання. Папа Павло VI. гратулював мистцям з нагоди направи 6,700 фунтової статуї.

✠ **210 н'явічно-в'єтнамських** воєнно-полонених відмовилися після замирення, повернутися до Північного В'єтнаму.

✠ **Дійсні члени совєтської** Академії Нвук дістають 500 рублів місячної платні, а члени-кореспонденти 300 рублів. Ця платня є досмертна. Крім того вони мають право купувати все в окремих дешевих крамницях та користатися державними автами.

✠ **Понад 100 мільйонів** арабів живе в 24-ох державах, що ними володіють королі, шейхи, президенти та різні диктатори, що сваряться між собою й не можуть знайти спільної мови. Через те й бояться зачинати війни з Ізраїлем.

✠ **Німецький суд у Монхені** засудив чотирьох кол. німецьких поліцистів з Гестапо на кари від двох до 4 і ½ років тюрми за те, що вони брали участь або допомагали вбити 4,330 жидів на Україні в 1941 р.

✠ **Уряд Індонезії підписав** з Канадою умову, в якій гарантує, що протягом 15 років не знаціоналізує ніяких підприємств, в яких канадці інвестують свої гроші.

✠ **В 1972 р. прибуло** до Ізраїля 56,000 нових жидівських імігрантів, у тому 32,000 з СССР.

✠ **В азійській державі** Бангладеш вмерло 3,000 осіб на віспу. Тепер 20,000 медсестер переводять загальне щіплення населення.

✠ **Президент Єгипту** А. Садат проголосив себе воєнним генеральним губернатором та побільшив свій кабінет міністрів, щоб бути готовим до війни з Ізраїлем.

Будуть сіяти більше збіжжя

Канадська статистична проголосила, що канадські фармери засіють цього року 24.3 мільйони акрів збіжжя. То буде більше, як було засіяно в 1972 р., але значно менше, як Канаді потрібно, щоб вдоволити всіх своїх покупців збіжжя. На думку міністра Лянга, канадські фармери повинні були засіяти збіжжям цього року 28 мільйонів акрів, щоб вистарчило на продаж та для домашнього вжитку.

США купує в Канаді збіжжя

Міністер справедливости Отто Лянг, який є відповідальний за Канадську збіжжеву раду, проголосив, що СССР купує в Канаді 58 мільйонів бушлів пшениці за ціну 200 мільйонів доларів.

Вітаємо найдостойнішого Гостя Йосифа VII

КВІТНЯ
НЕДІЛЯ
22 квітня

ЛИСТ ДО ФИЛИП'ЯН:
зач. 247

Брати, радуйтеся завсіди в Господі. Ще раз кажу, радуйтеся. Вашу лагідність нехай пізнають усі люди. Господь близько. Нічим не журіться, а у всьому молитвою і благанням з подякою нехай об'являються ваші прошення перед Богом. А мир Божий, що перевищує всяке розуміння, нехай береже ваші серця і ваші думки в Христі Ісусі.

Накінець, брати, що тільки правдиве, що тільки чисте, що тільки справедливе, що тільки святе, що тільки любе, що тільки доброславне, чи яка чеснота, чи яка похвала, це розумуйте. Чого ви й навчилися і прийняли і чули і бачили в мені, усе робіть. А Бог миру буде з вами.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 41

Шість днів перед Пасхою Ісус прибув до Витанії, де був Лазар, який був помер і якого Ісус воскресив із мертвих. І зробили йому тоді вечерю там, і Марта послуговувала, і Лазар був один з тих, що сиділи з ним за столом.

А Марія взяла літру мира нардового чистого, дуже дорогого, і намастила Ісусові ноги і волосєм своїм обтерла його ноги; і хата наповнилася пах о щ а м и мира.

Каже тоді Юда Симонів Іскаріотський, один з його учнів, що мав його зрадити: „Чому мира цього не продано за триста динаріїв та не роздано вбогим?" Сказав же це не тому, що дбав про вбогих, але тому, що був злодій і мав скарбонку і крав, що вкидали.

Сказав тоді Ісус: „Остав її, на день мого похорону захована вона мені це, бо вбогих завжди маєте між собою, а мене не завжди маєте". А натовп великий жидів, довідавшися, що він там, і поприходили не тільки задля Ісуса самого, але щоб і Лазаря побачити, що його він воскресив із мертвих. А первосвящени к и змовились, щоб і Лазаря вбити, багато бо жидів приходили задля нього й увірували в Ісуса.

На другий день сила народу, що прийшла на свята, почувши, що Ісус йде в Єрусалим, взяли пальмове гілля та вийшли назустріч йому, покликуючи: „Осанна! Благословенний, хто йде в ім'я Господнє, цар Ізраїлів!"

Ісус же, знайшовши осля, сів на нього, як написано: Не лякайся, дочко Сіонська; ще йде твій цар, сидячи на молодому осляті.

Цього ж не розуміли спершу його учні, але коли прославився Ісус, тоді згадали, що це було написане про нього і що це зробили йому.

Народ, що був з ним, свідчив, що він викликав Лазаря з гробу і воскресив із мертвих. Через це й зустрів його народ, бо почув, що він зробив це чудо.

Христові Страсти

Над Ісусом Божим Сином
Плаче Йосиф з Никодимом,
Як терня в голову вбивають
Руки-ноги прибивають.

Спогладають злі Юдеї
На Симона з Кирині,
Як він хрест перебирає
І хрест нести помагає.

Вероніка, як узріла
Піт і кров святого тіла,
З милосердя над Ісусом
Ізмиває їх обрусом.

Спас її нагороджає,
На обрусі тім лишає,
Образ, що й досі
лишився.
Там Христос їй
відплатився.

Мати Божа аж зімліла
Свого Сина, як узріла,
А невісти ломлять руки
Над Ісусом із розпуки.

Вже Ісуса неживого
Зняли із хреста святого
Мати Сина пригортає,
Плащаницею вкриває.

Йосиф власний гріб готовий
Відступає сам Христові,
Тіло й Кров скороняли
Каменем важким прикрили.

М. Мацишн, Нелсон, Бр.К.

У неділю, 17-го червня 1973
Саскатунська єпархія торжественно відзначить
СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ АРХИЄРЕЙСЬКИХ СВЯЧЕНЬ
Преосвященнішого Кир Андрея Роборецького,
Саскатунського єпископа
Торжественна Архиєрейська Служба Божа
і
бенкет у пошану
Преосвященнішого Владики Андрея
відбудуться в Саскатуні
в Міській авдиторії сторіччя
Підготовляймо святкові програми
для відмічення цього великого ювілею
нашого дорогого Владики в своїх громадах!
У дні 17-го червня будьмо приготовані
до участи в торжественних
ювілейних святкуваннях у Саскатуні!
Центральна Управа Українців Католиків
Саскатунської єпархії

СЛІДАМИ ХРИСТА

о. М. НИЧКА ЧСВВ

ГЕТСИМАНСЬКИЙ — ОЛИВНИЙ ГОРОД

Залишивши кімнату, де їли вечерю, Христос із своїми апостолами пішов за місто в околицю оливкових садів. Пройшовши долину Йосафата, почерез місток на потоці Кедрон, ішов Спаситель з учнями на спокійне місце, де він нераз молився. Про те місце знав Юда. Кедрон назва потоку, означає стрісинений. Тут Авраам зустрічав із хлібом і вином Мелхиседека, що був праобразом Спасителя-священика. Сюдою тихцем босий утікав Давид перед своїм сином.

Була вже пізня ніч. Місто спало. Тут був город із оливковими деревами. Вла сник цього городу мусів бути знаний Христові, бо інакше Ісус не міг би зо ходити в цей приватний сад.

Сьогодні на тому місці ростуть 8 пристарих оливкових дерев. Вони не були свідками молитви Христової у цю ніч, але певно, що дерева виросли з коренів тих оливок, що були за часів Христа. Тут ростуть багряні несмертельники, які побожна традиція назвала „кров'ю Спасителя".

При брамі до Оливного городу Христос залишив 8 апостолів, щоб пождали на нього, поки він помолиться. Трьох: Петра, Якова та Івана взяв із собою в глибину городу.

АГОНІЯ

Агонія то грецьке слово, що означає останній страх у боротьбі со смертю. Агонія то передсмертне конання. Український словник чужих слів поясню є це слово так: передсмертні муки і взагалі тяжка боротьба, яка має закінчувати ся загибліло — смертю.

Тут в оливному городі наш Спаситель розпочав свое передсмертне дуканя.

ОТЧЕ, ХАЙ ВІДИДЕ ВІД МЕНЕ ЦЯ ЧАША...

Учитель просив трьох апостолів: „чувайте й моліться зо мною". Відійшовши недалеко, він упав навколішки й молився. Чим більше тривожилася його душа, тим гарячіше він молився. Спочатку апостоли бачили свого Вчителя й чули Його молитву. Він просив Отця: „Мій Отче, якщо можливе, хай відійде від мене ця чаша! Але не моя, а Твоя воля хай дісться!"

Апостоли думали, про яку то чашу згадує їхній Учитель. Але в них були ще інші думки, а потім вони поснули...

У тому часі не спав тільки один апостол Юда, що пішов із вечері й прямо пішов до жидівської старшини. У його душі була ніч, чорна ніч. Він рішив скінчити зо своїм учнівством і апостольст в о м. Жидівська старшина вже таки рішила позбутися невигідного Учителя з Назарету, за яким готов піти ввесь нарід". Робили все пляново й тихо. Юді обіцяли 30 срібняків, якщо він виказе місце Учителя, але тоді, як не буде народу. Ще й слуги говорили: „ми ніколи не чули, щоб говорив чоловік, як він говорить". Тепер слуги, ким ські вояки, та старші народу зо смолоскипами, шнурами йдуть пустими вулицями Єрусалиму. *Юда дав їм знак:* „кого поцілую, це той"; „ловіть його й добре зважіть."

А ВЧИТЕЛЬ СМЕРТЕЛЬНО ПОТИВСЯ

А тимчасом Спаситель молився в Оливному Городі. Душа Христова, що була завжди в злуці з Отцем, вся занурилася в терпінях. Усі терпіння, що мали його стрінути завтра від людей, він переживає сьогодні...

Учитель встав на хвилину і прийшов до своїх апостолів, а апостоли спали... Він ще раз хотів утішити їх словом: „Чувайте й моліться, бо дух бодрий, але тіло немічне."

І знову вернувся на місце, щоб продовжувати молитву-розмову з Отцем Небесним: „Отче, хай відійде від мене ця чаша терпінь, але не моя, а твоя воля хай буде".

Диявол поставив перед очі Спасителя море несправедливости, гніву, ненависти, відступства, зради, гріхя всіх людей. Бачив Христос у цю тяжку свою ніч і наші часи. Бачив відступства священиків, монахів, монахинь, занедбані християнські родини, незгідливі парафії, занедбані католицькі школи й безвірків у них. Чув сміх, наругу з його науки.

Серце Спасителя так сильно стиснулося, що кров змішалася зі смертельним потом і каплями капала на землю...

ДОПОМОГА З НЕБА І ПЕРЕМОГА

Св. Євангелист Лука пише про кривавий піт й потіху янгола. Те, що тільки св. Лука, що був лікарем і знав такі справи, згадує про цей кривавий піт, вказує, що св. Матей і Марко не мали відомости таке питасати про свого Учителя.

Христос, покріпле н и й молитвою, янголом, уже спокійно, зрівноважен и й підходить до апостолів, будить їх і каже: „встаньте, ходімо, вже близько той, що мене зрадить". Засоромлені апостоли, мовчки, похиливши голови, пішли за Учителем до брами городу.

А поміж деревами вже було чути, що зближається гурма людей...

УВ'ЯЗНЕННЯ

Жидівська старшина постаралася про відділ римського війська. Вона представила Христа, як бунтівника перед римською владою.

Юда умовився дати воякам знак, по якому пізнають Ісуса. „Кого поцілую, той він, ловіть"— говорив Юда. На Сході бувають цілувати в руку учителя й тому Юда вибрав поцілунок на знак зради.

Христос ще говорив із апостолами, як до Городу вбійців Юда з узброєними людьми. Юда відвяж н о підступив до апостолів. Пізнавши Ісуса, поквапно підступив до нього, обняв його так каже: „Вітай, Учителю!" Ісус глянув на свого ученика і з жалем промовляв: „Юдо, поцілунком зраджуєш Сина Чоловічого? Юда не відказав нічого. Він мовчав.

Все те діялося так скоро, що не всі зачули тихі слова Христа. Ісус виступив із громади апостолів, став перед узброєною товпою і запитав: „кого шукаєте?". А вони відказали: „Ісуса з Назарету!" То я — каже Ісус. Вчувши це вояки пали на землю. Св. Іван євангелист хоче тим підкреслить, що Ісус зов-

Богослуження: квітень – травень

о. П. Шидлюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
15. — Гай Прері 10 рано; Рінґ 4 попол.
19. — Гай Прері 4 попол; Рінґ 7:30 вечора
20. — Гренд Прері 10 рано; Райкрофт 1 попол.; Гайленкрік 4 попол.
21. — Рінґ 4 попол.; Гай Прері 7:30 веч.; Ганік Крік 12 півночі
22. — Райкрофт 8:30 рано; Гренд Прері 11 рано
27. — Норт Стар 10.30
29. — Норт Стар 9.30
Концерт українських пісень і танців: Гренд Прері 5 травня 8 вечора — Монтровз Елементері Скул, 10210 - 99 Ст.; Пік Ривер 6 травня 1.30 попол., Пік Ривер Сентер Стріт Скул; Гай Прері 6 травня 7.00 веч. — Прері Ривер Скул. Хор Дніпро відспіває Сл. Божу в римо-кат. церкві в Пік Ривер 10 год. рано 6 травня.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
15. — Парнсвкія
22. — Сможі Лейк
26. — Восетна, 8 вечір Страсти
29. — Восетна 7 рано; Сможі Лейк 10 рано і свячення пасок

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
15. — Бонивилл год. 10 рано
В суботу попол. год. 3 - 6, вечером 8 - 10 Сповідь
20. Вел. п'ятн. (н. ст.) — Похоження Плащаниці — Ст. Павль год. 11 рано; Бонивилл год. 2 попол.
22. Великдень (н. ст.) — Ст. Павль год. 6 рано; Бонивилл год. 11 рано
26. Страсті ст. ст. — Глендон год. 7 веч.
27. Положення Плащаниці — Глендон год. 11 рано; Айрон Ривер год. 2 попол.
28. — Глендон, сповідь попол. і вечером
29. Великдень (ст. ст.) — Глендон год. 6 рано; Айрон Ривер год. 11 рано

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton Ph. 436-3018
15. — Черніґ 9.30 сповідь і св. Літургія
20. Вел. П'ятниця — Менші год. 11 рано
22. Воскр. ГНІХ — Менші год. 8 рано
27. Вел. П'ятниця — Розфорт Брікзк год. 10.30; Черніґ год. 12; Карвел год. 2 попол.
29. Воскр. ГНІХ — Карвел год. 5.30 рано; Черніґ год. 9-та
6 травня — Розфорт Брікзк год. 10.30; зо відправі Паракласи на гробах

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton Ph. 424-1472
13. — Делф год. 7 веч. сповідь
14. — Делф год. 8.30 р. сповідь, 9.30 р. Сл. Божа

о. Ол. Захарієвич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
14. — Голден-фарм год. 10.00 велик. сповідь
15. — Голден год. 8.30; Голден-фарм 10.30
19. Великий Четвер — Голден год. 7.30 читання св. 12 Євангелій
20. Велика П'ятниця — Голден год. 9 раиком Вечірня і положення Плащан.; Коперник год. 11 положення Плащ.; Дейлсленд год. 12 полудне — положення Плащаниці
21. — Велика Субота— Голден год. 8.30 чит. св. Літургія; Коперник год. 11 свячення пасок; Дейлсленд год. 12 свячення пасок; Голден год. 8 вечером — свячення пасок від церкви
22. Воскресіння ГНІХ — Голден год. 7 раиком Воскресна Утр., св. Літургія; Голден-фарм год. 12 опівднє свячення лози і чит. св. Літургія
23. — Коперник год. 10.30 Воскр. Утр. і св. Літургія
24. — Дейлсленд год. 10.30 Воскр. Утреня і св. Літургія
29. — Голден год. 8.30; Голден-фарм год. 10 Воскр. Утр. і св. Літургія

о. Б. Карнчек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
15. — Ремонд Парк 9 вел. сповідь і Сл. Божа
22. — Атабаска Воскресна Утр. 9 і Сл. Божа 10; Нью Пайн Крік 12
26. Страсти ГНІХР — Ремонд Парк 8.30 веч.
27. Положення — Атабаска о 4 попол.
28. — Росінтон, Пасхальна відправа о 5 попол.; Атабаска Воскресіння ГНІХ 12 опівночі
29. Воскресіння Христове — Бойд 6 рано; Проспект 8 рано; Річмонд Парк 10.30 рано
30. — Росінтон 10
1. травня — Світлий Вівторок Фрейзс 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
15. — Мирнам 10.00
20. — Вел. П'ятниця — Похоження Плащ.; Мирнам — 10.00 рано, Файделлі 2.30; Лльодмінстер 4.00
22. — Великдень — Ллойдмінстер 5.30 рано; Файделлі 8.30 рано; Мирнам 10.00 рано.
23. — Мирнам 10.00
24. — Мирнам 10.00
29. — Великдень — Бовелон 9.30 рано; Морквелб 10.30 рано

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
14. — Плейн Лейк год. 3 попол.
15. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30
19. — Новий Київ год. 7 веч.
20. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 11
21. — Ту Гилс год. 3 попол.; Новий Київ год. 4 попол.
22. — Ту Гилс год. 7; Новий Київ год. 10
26. — Плейн Лейк год. 7.30 веч.
27. — Плейн Лейк год. 10
28. — Плейн Лейк год. 8 веч.
29. — Ту Гилс, год. 8.30; Плейн Лейк год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
15. — Кемроз 8.00 Сповідь; 9.00 Служба Божа; Равнд Гіл 11.00 Служба Божа і сповідь
20. Вел. П'ятн. — Равнд Гіл 11.00 рано, Плащаниця і сповідь; Кемроз 3.00 попол., Плащаниця і Сповідь
22. — Воскресенна — Кемроз 7.00 рано Воскр. Утреня, Служба Божа, Свячення пасок; Равнд Гіл 10.30 рано Воскр. Утреня, Служба Божа, Свячення пасок
27. — Вел. П'ятн. — Гей Лейкс 7.30 по пол. Плащаниця і Сповідь
29. — Воскресенна — Гей Лейкс 10.30 рано Воскр. Утреня, Служба Божа, Свячення пасок

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
15. — Редвотер 10.30
19. Утр. Страст. — Вог 8.00 веч.
20. Пол. Плащ. — Редвотер 10; Вог 11 і Федора 1.00 свяч. пасок
21. свяч. пасок — Редвотер 8 веч.
22. — Вог 6 рано; Редвотер 10
23. — Федора 10
24. — Редвотер 9
29. — Редвотер 9; Вог 10.30

сім добровільно віддався у руки жидів. І повторилося питання ще раз. Я ж сказав вам, що це я — говорить Христос. „Беріть мене, а цим дозвольте відійти" — вставляється ще за апостолами Христос....

Тоді слуги й сторожа схопили та зв'язали Христа.

АПОСТОЛИ НЕ ЗДАЮТЬСЯ

Римські вояки стоя л и спокійно й не брали участи в ув'язненні. Вони були готові втрутитися тоді, як дійшло б до більшого замішання, чи бійки. Апостоли опритомніли зо сну, побачивши, що Учителя в'яжуть, кинулися боронити Христа. Петро вже кинувся з ножем і зранив одного слугу. А інші питалися: „Господи, чи витягну т и нам мечі?" Лагідне слово Учителя успокоїло всіх. Сховай твій меч у похву. Хто мечем воює, від меча гине" — ще навчав Учитель. „Чи не міг би я просити Отця й він післав би мені янголів? Але, як тоді збудеться написане про мене?" — питав Христос.

Тоді Ісус уздоровив зараненого слугу. А до товпи звернувся з докором: „як на розбійника вийшли ви. Я ж щодня навчав у святині й не піднесли ви тоді рук на мене. Та тепер ваша година й сила тьми."

Тоді зв'язаного Христа повели на суд...

* * *

Сумна дійсність прибила апостолів. Вони зовсім забули на предсказану славу Месії. Вони чули постійно брязків ланцюгів, перед їх очима блистіли мечі. Вони глибоко переживали поникження Вчителя.

Христа повели додому Архиєрея, а апостоли зі страху розбіглися.

Ця остання ніч Христового життя була дуже важка для нього.

ПРОГРАМА ВІДВИДИН ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

в Едмонтоні, запропонована головою Ділового комітету д-р М. Свігуровичем і затвердження Преосв. Владикою Едмонтонської спархії

Субота, 14-го квітня, год. 8.30 вечора: прибуття Блаженнішого на летовище в Ніску. Привітання Достойного Гостя в зарезервованій залі на летовищі представниками організацій та всіма громадянами.

Неділя, 15-го квітня, год. 10: Всі молодечі організації, як також організації, що мають прапори уставляються у дві почесні лави від катедрального резиденції до входу катедрального храму зі своїми прапорами. Те саме повторять по св. Літургії. Стоятн з прапорами підчас св. Літургії в церкві не вимагається;
год. 10.15 ранку: Архиєрейська св. Літургія у катедральному храмі св. Йосафата. У залі під церквою буде заінстальований телевізор.
Просимо вірних складати на всіх Службах Божих тої неділі свій дар Верховному Архиєпископові в окремих конвертках.

Понеділок, 16-го квітня; год. 2.30 пополудні представлення Його Блаженства Албертській Легіслятурі;
год. 7 вечора зустріч з молоддю: УКЮ, Пласт, Сум, Рідні школи. Місце УНДім.

Вівторок, 17-го квітня, год. 6.30 вечора: коктейл; год 7.30 святочний бенкет на пошану Достойного Гостя в готелі Мекдоналд.

Середа, 18-го квітня, год. 11-та відвідини шкільної молоді в О'Лірі „Гай Скул";
год. 7-ма вечора зустріч з членами Ділового комітету та з членами Почесного комітету у резиденції Преосв. Владики.

В Архиєрейській св. Літургії будуть співслужити ВПреосвящ. Митрополит Максим та Преосвящ. Ісидор (Бореський) та правдоподібно американські Владики, які прибудуть до Ванкувер, щоб привітати Блаженнішого Йосифа.

Едмонтонський Архиєпископ ВПреосв. Джордан буде приявний на св. Літургії.

Преосв. Владики візьмуть теж участь в святочному бенкеті. Бенкет вшанують своєю приявністю прем'єр Альберти П. Логід та мейор Едмонтону Айвор Дент.

Участь в бенкеті візьме теж український православний Владика ВПреосвященний Андрей.

Масовою участю у всіх святкуваннях докажім нашу любов та пошану до особи Верховного Архипастиря та прив'язання до нашої Помісної Церкви.

Наша масова участь у Службі Божій та бенкеті укопа та для наших всіх Владик у їхніх змаганнях до осягнення повної помісности нашої рідної Церкви.

Короткі церковні вістки

Папа Павло назначив спеціяльний Комітет для справ родини. Комітет складається зі священників і світських людей. Завданням комітету є студіювати такі проблеми як розводи, вбивання ненароджених дітей та контроль народин.

Головою комітету Па п а призначив кавадського кардинала Моріса Роя з Кавебеку.

Комітет складається з 24 членів. Він, мабуть, має підготовити матеріял на синод єпископів, що відбудеться в 1974 р.

* * *

У зв'язку з реорганізацією Ватікану, що її проводить Папа Павло VI, чужинецькі достойники перевищають третю кількість італійських достойників у адміністрації Ватикану.

Всеж таки італійці займають покищо більшість важливих постів, що може змінитися в короткому часі.

Сподіються, що біля 200 церковних достойників, між ними й декілька кардиналів і багато єпископів може втратити свої пости, коли термін урядування для них закінчиться в дні 1-го березня ц.р.

* * *

Славний грецький композитор М. Теодоракіс, бувший великий прихильник комунізму, що за комунізм провів два дні в тюрмі 32 місяців і тепер „вибрав свободу" від сучасного грецького уряду, заявив у Лондоні, де тепер перебуває, що „комуністи то червоні капіталісти, тільки ще значно гірші від капіталістів".

М. Теодоракіс званий з музики до фільму „Зорба Грек". Композитор виступає на захист переслідуваних дітей культури й науки, де лише такі переслідування існують.

САСКАЧЕВАН

о. Гоменко
округа Арран, Саск.

14. — Арран-місто год. 10.00 рано спів. Сл. Божа
15. — Арран-місто год. 9.00 рано Сл. Божа; Арран-Весна 10.30 спів. Сл. Божа
21. — Арран-місто год. 8.00 рано Свята Сповідь; год. 10.00 рано Спів. Служба Божа
22. — Пелгі год. 8.30 рано Служба Божа й Свячення Лози; Ар-

(закінчення на стор. 7.)

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

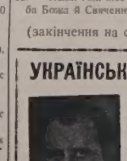

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО
НАС З ДОВІР'ЯМ
★

М. Пашлик — управителі — М. Пасенко

PARK DALE FUNERAL HOME
87. PAUL — PHONE 645-3903 — ELK POINT — RADWAY

ВИДАТНИЙ КОМПОЗИТОР НАШОЇ ДОБИ

(ДО 85-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВАСИЛЯ БАРВІНСЬКОГО)

20 лютого минуло вісімдесят п'ять років від дня народження відомого українського композитора Василя Барвінського. Загальновідомі його заслуги в розвитковій українській музичній культурі. Він був не тільки видатним композитором, але й талановитим педагогом, лектором, музичним критиком і активним організатором музичної освіти в Західній Україні.

Василь Барвінський народився двадцятого лютого 1888 року в Тернополі у родині відомого громадського діяча, члена австрійського парляменту Олександра Барвінського. Розвиток музичних здібностей майбутнього композитора пов'язаний з Празькою консерваторією, до якої він вступив двадцятирічним юнаком. Його педагогом з теорії композиції був видатний учень Антоніна Дворжака Вітєслав Новак. Лекції з музикознавства він слухав у Карловому університеті, де викладав знаменитий вчений Зденек Несдли. Вже в студентські роки Василь Барвінський дуже цікавився музично-громадським життям, брав участь в чеських і німецьких музичних вечорах, зорганізував „Вечір української народної пісні" у виконанні співочого товариства „Чеський глагол". Ще тоді чехи, поряд з іншими творами, вперше почули обробки народних пісень Станіслава Людкевича і Василя Барвінського.

1915 року Василь Барвінський повернувся до Львова і з того часу молодий композитор і піаніст, разом з Станіславом Людкевичем, очолює музичне життя Західної України. В діяльності на ниві розвитку української музики у Барвінського є щось спільне з основоположником української національної класичної музики Миколою Лисенком, хоч вони й працювали в різних історичних умовах, в різних обставинах місця і часу.

Багатогранною була діяльність цієї видатної людини. Майже чверть сторіччя він був директором і професором Вищого музичного Інституту ім. Миколи Лисенка у Львові — єдиного українського вищого музичного навчального закладу на всю Західну Україну, який мав свої філії типу середніх музичних шкіл у кількох галицьких містах. Барвінському доводилось щоденно вирішувати багато питань навчального процесу Інституту, методичні проблеми. Він турбувався про навчальні плани і програми, улагоджував важкі фінансові справи. Як першорядний піаніст, він багато років віддав виховано чудових українських виконавців, сам виступав у концертах.

Серед музичних товариств, самодіяльних хорів Інститут імені Миколи Лисенка відрізнявся високою професійною музичною культурою, оригінальною змістовністю програм концертних виступів професорів і викладачів, а також академічних концертів студентів. В усьому тому відбивалось його керівництво, його спрямовуюча роль. Багато років він писав статті в загальну і спеціальну пресу, висвітлюючи музичне життя Львова в газетах і журналах, очолював Союз українських професійних музикантів.

Василь Барвінський залишив велику творчу спадщину. Вона складається з музичних творів різних жанрів. Він є автором відомої „Української рапсодії" для симфонічного оркестру і багатьох обробок народних пісень, що по праву належать до кращих зразків цього жанру в українській музиці. І все ж таки найбільш важливим внеском у скарбницю української музики є його камерні інструментальні твори для сольових інструментів (для фортепіяна, скрипки) і ансамблів. Струнний квартет, фортепіянний секстет Барвінського належать до кращих зразків високого камерного мистецтва. Велику славу принесли йому такі музичні твори, як „Українська сюїта", „Прелюдія", цикл „Любов", „В лісі", „У мене був кохань, рідний край", „Ой, полл, ви поля", „Ноктюрн", „Сонет" та багато інших.

Захоплений чаром народної пісні, Барвінський використовує її в своїх творах чи то як безпосередній тематичний матеріял, чи для загального характеру твору.

На думку відомого музикознавця Антона Рудницького, „Барвінський був перший, хто фортепіянову партію обробок та оригінальних сольових пісень зробив не тільки рівнорядною з партією голосу, але й важливішою з погляду композиції твору. Одночасно інструментальні партії його пісень і обробок ніколи не бувають переладовані, ніколи не спихають голос на другий плян, але завжди з ним врівноважені."

Вже відавна критики писали, що найбільш типова ознака сфера музики Барвінського — лірика. Проте лірика Барвінського — це не вузький світ особистих переживань. Для його ліричних творів характерне поєднання особистих і громадських мотивів. В умовах Західної України, що декілька століть зазнавала чужинецького гноблення, така лірика мала особливо актуальне значення. Інтонації народної пісні, її образний зміст, складаючи основу сольової п'єси для скрипки або віолончелі, камерного ансамблю, вже тим самим наповнювали слухачів почуттям гордости за самобутність національної культури, що відстоювала свої досягнення і право на розвиток.

Найбільш інтенсивний період творчої діяльности Барвінського припадає на двадцяті — тридяті роки. Це був час активного наступу модернізму в усіх видах мистецтва, в тому числі і в музиці. В такій ситуації ґрунтовний зв'язок творчости Василя Барвінського з народною піснею, та ще в такому складному жанрі, як камерний інструментальний ансамбль, що віддавна вважався сферою високого інтелектуального змісту, набуває великого громадського актуального значення.

Музичний світогляд Василя Барвінського, заснований на глибокій любові до народної пісні і на справжній професійній освіті і на солідних знаннях, залишив свій відбиток на цілій тогочасній генерації західно-українських музикантів, які в його особі знайшли великого майстра. Саме Барвінському зобов'язані своїми музичними успіхами такі славетні композитори і піяністи, як Лисько, Рудницький, Колесса, Савицький, Каранович, Нижанківський й та інші.

З нагоди тридцятиріччя творчого ювілею 1938 року Вільний Університет у Празі надав йому титул почесного доктора.

1939 року, коли Галичину приєднали до СССР, Василь Барвінський був призначений директором Львівської консерваторії, але після другої світової війни, 1945 року він став жертвою сталінських репресій у Львові. Після десятиріччя заслання він повернувся додому фізично і духовно зламаний. 9-го червня 1963 року смерть обірвала життя великого українського композитора, який чесно й щиро служив рідному народові.

Олександер Май

ПОВІРТЕ МЕНІ

І. ВЕРЕТЕНО

(Як червоний колоніялізм мордував голодом український народ)

Частина друга

В цю пору прийшов переповнений, завошивілий пасажирський потяг, з якого маса обірваних, висхаяних та пухлих з голоду людей кинулась вроздріж, щоб прорватись через поліційну заслону до міста. Міліція силкується кожного запитати про паспорт, щоб затримати безпаспортних і насильно вивезти геть, кудись. Але, на той час, селяне, як і до сьогодні, паспортів не мали, а в містах пару місяців лише, як почалась паспортизація. Ото ж уся та маса людей, які міліціонери загородили дорогу до втечі, була стиснута до дверіа, де й почалася перевірка документів та масовий арешт.

Біля нас, близько, міліціонер затримав жінку, яка несла на руках немовля, а дівчинка років 4-х, тримаялся рукою за мамину спідницю. Міліціонер вхопив під руку дівчинку і наказав матері йти за ним. Та жінка мала жахливий вигляд від голоду: на опухлих ногах розтріскалась шкіра, з тих ран тече сукровиця, обличчя також пухле, жовте і брудне, а руки висохли — самі кістки і шкіра. Подібно виглядала й дівчинка, яку міліцейський посіпака вхопив собі під руку. Дівчинка пручалася, рвалася з рук міліціонера й завісла у вього під рукою вниз головою. Так він її і поніс, не поправляв. Мати з немовлям пішла заним. Хтось із проїжих пасажирів не витримав і крикнув: „Лягавий собака, пусти дитину!" Він пустив і дивиться, шукає очима, хто це осміливе так на нього сказати. А тим часом мати підняла дитину на ноги й пробує йиком утекти від міліціонера, одиак це їй не пощастило, міліціонер її наздогнав і попровадив з дітьми на вантажний автомобіль. Я вийшов слідом за ними, щоб побачити куди міліція відправляє затриманих голодних призджих. Бачу, на віддалі від перону, на запасних колиях стояло три товарних вагони. Двері вагонів були замкнені на замки, а з заграгованих колючим дротом отворів виглядало кілька голів змучених, голодних кандидатів на завтрішню, або й сьогодні ш ю смерть. Коли міліціонер запхав і ту жінку з дітьми в один із вагонів і замкнув за нею двері, я запитав у прохожого залізничника, куди їх відвозять, що з ними роблять? — Не знаю, каже робітник, — знаю лише, що в один вагон загнають жінок з дітьми, в другий чоловіків, а в третій — зовсім ослаблих, незалежно від статі. Мабуть їм усім одна дорога, в спільну яму.

В цей час підійшов потяг, яким ми мали від'їхати. З нього рухнули чергові сотні голодуючих селян, а ми, нарпаки, сіли у вагон. Тяжке зітнув тато, ка;е — ідемо на голодну смерть. Була дуже місячна, прозора ніч; сон нас не брав, ми радилися та дивилися у вікно з вагона. Понад залізничним шляхом, а особливо в збліженні до залізничних станцій валялись трупи — жертви штучного голоду. На кожній станції лежали десятки трупів, знесених з потягів. На більших станціях ці трупи ховали від

(закінчення на стор. 5.)

БАТУРИН

Історична повість (74)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Тратви теж попадають на криги, але їх криги не спинять, плинуть похитуючись злегка. Хитаються шибениці, а повішені гойдаються на них, як на дзвінниці дзвони. вимахують руками й ногами, — грізно-смішні.

Товпа реве.

Тратви перепливають і зубляться в ямі. Вже не видно ні дощок, ні трупів, тільки на сірому небі бовваніють червоні плями ...

Гаснуть ... кругом імла, густа, важка, гнітуча.

Зривається вітер. Хвилює Сейм, шумить, ніби сердиться.

Валка посувається до мосту. Перевалилася.

Двигається табор.

За ним остається руїна. Трупи, калюжі крови, недогризені кістки, гній.

Дивується Сейм, що так тихо кругом. Тільки гайворони хмарами на зруйнований город налітають, кришами бють, кричать, за смачнийший шматок деруться ... як люди ...

По городі бігають собаки. Шукають своїх хазяїнів, а знайшовши їх нежившими, скавчать біля трупів і виготь.

По кладовищу снується столітній дід. Як Агасфер, як Богом забутий грішник, котрий умерти не може.

У його тепер діла дуже багато. На дідовій голові весь Батурин, — останки життя, що зберігалося між ними.

Хоч погасиш пожар, огонь ще довго в попелищу тліє. Дід певний, що так само іскри нашого життя ворог не погасив до краю. Дід у Батурині хазяїном тепер. Перешукує його, перерие, загляне в кожний куток, в кожну щілъ і добуде звідтам усе, що живе й цінне. Недужих лічитиме, голодних накормить. Він знає, де є хліб.

А тоді й на трупів черга прийде. Добре, що зимно. Полежать. Не дармуватиме дід. Сто літ трудився, потрудиться й тепер. Не боться праці, не праця страшна, а лінивство, охота жити з легкої руки, та ще з чужої. Дідові треба впевнитися, чи не лишив тут князь яких караулів, або, чи не поскривалися тут які мародери. Ця порода людей найпогапіша з усього, — гієни.

Дід добуває злід домовини рушницю, набиває її, іде.

Озираючися, наслухаючи, ловлячи кожний шелест сухого листка, обходить кладбище і зазирає у город ... Тихо, тільки труни, круки і собаки.

Вночі може й вовки до того товариства надтягнуть, а з ними і вспляче гуляйгайство, що Бога не боіться. Багато в діда роботи. Він перешукує город. Знає оподалік від замку один тайник. Не великий, але безпечний.

Туди стягає усіх недобитих, ранених і здорових. Знає, чого ворог не знав: де, в якій пивниці задолбано збіжжя і м'ясо, де захована біля й одіж. Усе знає. Комуж би знати, як не йому!

«Нема, дітоньки, гетьмана в нашім Батурині, ані Чечеля, ні Кенігзена, так слухайте мене. Хтось приказувати мусить. Від безладдя і від непослугу все наше безталання».

І діда слухають. Здорові виходять разом із ним перешукувати город. Переносять у тайник тих, що в гробниці лежали. Улаштовуються там, як перші христіяни.

Дід нікому плакати не дозволяе. Закуси зубн і жий. Жий ворогам на злість на перекір цареві.

«Не вимищть вин нас! Життя сильніше від насилія».

А коли втомлений цілоденною працею стає під вечір на останках мурів і дивиться туди, куди Меншіков зі своїм військом відійшов, то подобає на опира, або на духа помсти. Ніби дух Батурина з гробу встав і грозить цареві Петрові. «Не приборкаєш нас!»

Круки з криком літають понад його лисою головою.

«Проженемо вас, підождіть», — каже до них.

Бездомні пси пізнають діда, ласяться до нього, скомлять. Він і про них обіцяе подбати, накормить їх, щоб тільки не бралися до трупів, бо це гріх.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

ЩО ВИ МОЖЕТЕ ВТРАТИТИ?

Ваші очі. Захід сонця в горах. Добру книжку. Гру в голфа. Усміх дитини. Це все, ви можете втратити.

Ваш слух. Пташку, що співає біля вашого вікна. Дитячий усміх. Добрий жарт. Перші слова вашої дитини. Це все ви можете втратити.

Ваші руки. Гру в софтбал. Защіплювання вашої сорочки. Шнурування черевиків. Чищення ваших зубів. Це все ви можете втратити.

Ваші ноги. Моторний прохід над берегом озера. Гра в теннис. Вихід нагору. Сходження згори. Їзда колесом. Це все ви можете втратити.

Ваші крижі. Полудневу працю в городі. Всідання до автомобіля. Один день їзди на лещетах. Вигідний сон вночі. Це те все ви можете втратити.

Ваше життя. Решту вашого життя. То все ви можете втратити.

Ви маєте багато до втрачення. Забезпека може вам дати багато. Придержуйтеся принисів забезпеки. Носіть захисний зирад. Вважайте на безпеку. Жийте безпечним життям.

Workmen's Compensation Board
ALBERTA

Радіопередача на Великдень

В неділю, 22 квітня (Великдень за Юліянським календарем) в 7-ій годині вечора з французької радіостанції Сі-Ейч-Еф-Ей в Едмонтоні буде передана врочиста св. Літургія, що її відслужить Блаженніший Верховний Архиепископ Йосиф (Слипий) в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні, в неділю, 15 квітня.

BAYDALA DRUGS

- **Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)**
- **Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).**
- **Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)**
- **Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)**

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ОРБІТ Со.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА

ORBIT

Висилаємо всіляки посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

EXPORT "A"
CANADA'S FINEST CIGARETTE

ПЕРЕСТОРОГА: Департамент Національного Здоров'я й Опіки дораджує, що з курінням збільшується небезпека для здоров'я.

КОМЕНТАР

НЕВТОМНИЙ БОРЕЦЬ ЗА БОЖУ Й НАРОДНЮ СПРАВУ

ДО ВІДВІДИН ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА ЙОСИФА VII В КАНАДІ

Українці-католики Канади готуються вдруге вітати голову Української Католицької Помісної Церкви, Верховного Архиепископа Йосифа (Сліпого).

Його відвідини відбуваються якраз у десятиріччя його звільнення з 18-річної советської каторги. Коли, перед десяти роками, радіовисильні всього вільного світу принесли вістку, що до Вічного міста прибув довголітній в'язень советських тюрем та каторжних таборів Львівський Митрополит Йосиф Сліпий, ніхто не сподівався, що, після тривалих важких страждань та поневірянь, Ісповідник Віри зможе ще успішно трудитися для Української Церкви та українського народу, за які він страждав. Мабуть, найменше сподівалися того советські можновладці, що, завдяки інтервенції Папи Івана XXIII та кол. американського президента Дж. Кеннеді, звільнили в'язня-Митрополита Йосифа з заслання та дозволили йому виїхати у вільний світ. Вони, мабуть, припускали, що, виснаженій довголітньою тюрмою, з надірваним здоров'ям, український Митрополит доживатиме віку в якомусь манастирі та писатиме спомини про свою каторгу. Ті спомини й так не зможуть побачити скоро світу Бо якого, бо советська влада зобов'язала Митрополита Йосифа мовчати про свої переживання, щодо цього ручалися перед советською владою і Папа Іван XXIII, і президент Дж. Кеннеді. Верховний Архиепископ не заявив ніде публічно того, але його мовчанка про пережиті страждання — дуже вимовна. А втім мадярський кардинал Міндсенті заявив публічно, що він не може нічого говорити, ні писати про свої переживання в комуністичній тюрмі та під комуністичному суді.

Одначе советські гнобителі, мабуть, не доцінювали живучости та завзяття українського Митрополита, який, не зважаючи на перебуті страждання, протягом минулих десяти років на волі розвинув надзвичайно живу й плідну діяльність. Ми можемо лиш подивляти багатогранне зацікавлення та всесторонню діяльність Верховного Архиепископа, його видержливість й послідовність, з якими він проводить у життя свої плани й задуми, зв'язані з майбутнім Української Католицької Церкви. Його не лякають ніякі перепони, ні труднощі, йому не стоїть на перешкоді його ні глибокий вік, ні обвинувачення противників з усіх боків, які намагаються якщо не знівечити його плани, то бодай ставити йому колоди під ноги.

З багатої діяльности Верховного Архиепископа подамо бодай деякі дізнинки, бо ледве чи можна в редакційній статті все подати.

По приїзді Митрополита Йосифа до Риму Ватикан проголосив, що йому присултовують права Верховного Архиепископа, ще й зв'язані із Галицьким Митрополією. До того титулу Папа Павло VI. додав гідність кардинала, четвертого в історії Української Католицької Церкви.

Як учасник другої та дальших сесій II Ватиканського Собору, вітаний овацією всіми учасниками Собору, єпископами з цілого світу, забирав він часто слово, виступаючи в обороні прав Української Католицької Церкви, вимагаючи завершення її структури створенням Київсько-Галицького Патріярхату. Для вияву одности Української Католицької Церкви Верховний Архиепископ старався об'єднати Ієрархів окремих українських католицьких епархій у вільному світі в Помісну Церкву. Існуючі колись як автономні, окремі епархії поволі включуються в систему Помісности, створюючи Українську Католицьку Помісну Церкву.

Зовнішнім виявом одности є не лише постійний зв'язок українських католицьких Владик з Верховним Архиепископом, але й спільні синоди, пастирські послання та одностайні виступи в справі переслідування Української Католицької Церкви в Україні, самовільного скасування Берестейської Унії московським патріярхом тощо.

Приміщення мощів св. священч. Йосафата в престолі св. Василія в соборі св. Петра в Римі було неначе підкресленням нерозривних зв'язків Української Католицької Церкви з Апостольським Престолом.

Організацією Студитської обителі в Касель Гандольфо поблизу Риму, Верховний Архиепископ створив осередок українського чернецтва, який плекає традиції давніх чернечих обителей.

Створення Українського Католицького Університету ім. св. Папи Климентія та побудова приміщення університету, а далі побудова Собору св. Софії закріпили ім'я Української Католицької Церкви у Вічному місті. Посвячення Собору св. Софії не лише стягнуло до Риму кілька тисяч українських прочан з цілого світу, але й було звеличане приявністю самого Вселенського Архиєрея Павла VI, який взяв участь у благословенні цього чудового зразка українського церковного будівництва.

Український Католицький Університет стягає щороку десятки українських студентів з вільного світу, які поглиблюють там своє знання української церковної традиції і культури. А кількадесят публікацій Українського Католицького г о Університету несуть його ім'я до всіх більших наукових осередків світу.

Поява наукового журнала „Богословія" та інших видань, що появилися в

(закінчення в 3-тій кол.)

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український католицький тижневик ❖ Виходить щосуботи в Едмонтоні ❖ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ❖ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ❖ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Вісті з Едмонтону

Успішна філателістична виставка Осипа Кокіля

НА ФОТО ЗЛІВА ДО ПРАВА І-ШИЙ Д-Р О. МАЛИЦЬКИЙ, ПРОФЕСОР КАЛГАРСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ О. Кокіль та інж. Л. Дитиняк.

Серед ряду імпрез, що їх влаштовано в Едмонтоні на окрему увагу заслуговує перша українська Філателістична Виставка Осипа Кокіля, яка відбувась в залі УНДому в днях 17, 18 і 19 березня ц.р. О. Кокіль зацікавився філателістично ще 1948 році в Бельгії. Він спершу збирав марки з України і Бельгії. Згодом він виїжджає до Канади і тут в Едмонтоні розгортає широку філателістичну діяльність. Починає збирати марки різних країн світу. На окрему увагу заслуговує збірка значків України, яку скомплектував в 75%, що становить приблизно 4000 значків, конверт і блоків. О. Кокіль є членом Союзу Українських Філателістів.

До згаданої виставки він солідно приготовлявся через довший час. В суботу, 17 березня в пополудневих годинах відкрив виставку професор калгарського університету д-р О. Малицький в присутності чільних громадян Едмонтону і гостей. У своїному слові дост. гість з Калгар нарисував історію філателістики, зокрема української та успішно працю п. О. Кокіля, який збирає марки понад 25 років. Осяги його праці виставлені в просторій залі УНД-ому. Зворушений автор щиро дякував проф. Малицькому за труд та відкриття його виставки. На увагу заслуговує вміле розложення виставки та прекрасне оформлення кисти маляра інж. Л. Дитиняка, який поклав у оформлення багато труду. Інж. Л. Дитиняк належить до найздібнійших учнів мистецької школи покійного артиста маляра проф. Ю. Будманюка.

Виставку влаштовано в такому порядку: Україна 1918 1920: 28 експонатів, Україна: 87 експонатів, УПА 46 експонатів, підпільна пошта України; 217 експонатів, СУМ: 14, ПЛАСТ: 88, Капела Бандуристів ім. Т. Шевченка: 23, Україна в СССР: 10, релігійні: 57, І-ша Дивізія УНА: 35. чужинецькі поштові марки про Україну: 9, пам'ятник Т. Шевченка: 48, „Білогвардійці" марки з Українською тематикою: 19, таборова пошта: 55. До глибини душі зворушували більшого формату марки Перемишля, найстарішого князівського города з князівським замком, катедральним храмом св. Івана Хрестителя, єпископською палатою та хрестом на могилі українських воїнів в Пикуличах біля Перемишля.

В неділю, 18 березня в пополудневих годинах виголосила доповідь про свою 25-річну філателістичну діяльність п. О. Кокіль. В дискусії забрали слово інж. М. Когут та Ліда Соробей, які щиро гратулювали авторові за успішну виставку. Серед відвідувачів, які оглядали виставку на протязі 17, 18 і 19 березня від год. 9.30 рано до год. 10-і вечора, зеличали своєю присутністю виставку ВПрезид. Владика Андрей та о. митрат д-р М. Сопуляк. Майже всі, що відвідували виставку та вписувався в книгу гостей, висловлювали захоплення й подив. Відвідувачів, як на першу того рода виставку, було вдоволяюче число, але могло бути більше.

О Кокілеві переслали гратуляції друзі філателісти з Вашінгтону, з Нью-Йорку, Чікаго та Монреалю.

О. Кокіль, крім філателістичної діяльности, постійно співає в хорах є дійсним членом ОУВФ в Едмонтоні та від ряду літ займає пост фінансового референта ЛВУ.

Друга філателістична виставка п. Кокіля відбудеться в Саскатуні від 6—13 травня на запросини тамошньо г о Проводу ОУВФ. Треба щиро погратулювати д. Осипові за його успішну філателістичну виставку та побажати дальших успіхів в його дальшій філателістичній і суспільно громадській діяльности.

М. Сус

З ПРОГРАМИ ВІДВІДИН

БЛАЖЕННІШОГО ЙОСИФА У ВІННІПЕЗІ

26-го квітня, після приїзду зі Саскатуну: привіта н и я, пресова конференція і зустріч з вірними. Велика П'ятниця: Зложення Плащаниці і проповідь Блаженнішого: 28 квітня день молоді і свячена пасок Блаженнішим. Велиднень: Архиерейська св. Літургія: служить Блаженніший в сослуженні Владик. Год. 8 веч цього самого дня: концерт на пошану Достойного Гостя.

30 квітня: відвідини церкви св. Аядрея, зустріч з „Обновою". 1-го травня: відвідини церкви в Трасконі і в 7-мій год. вечора прийняття для Блаженнішого у формі свяченого.

Середа, 2-го травня: час на відвідини. 3-го травня: зустрічі зі священиками Вінніпегської Архиепархії. На тій зустрічі оо. парохи вручать Блаженнішому Дар Любови від своїх парафій. 3-го травня вечорі: зустріч Блаженнішого з фундаторами-добродіями, які зложать жертви від сто дол. вгору на потреби патріярхату. В п'ятницю, 4-го травня від'їзд Блаженнішого до Онтаріо.

Концерт Капелі Бандуристів

ім. Т. ШЕВЧЕНКА

У неділю, 13 травня ц.р. о 3-тій годині по полудні в Ювілейній авдиторії (Northern Alberta Jubilee Auditorium) 114 вулиця 87 Авеню, Едмонтон, Альберта, відбудеться **КОНЦЕРТ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ ПІД МИСТЕЦЬКИМ ПРОВОДОМ Г. КИТАСТОГО.** Програма концерту нова.

Просяться квитки набувати заздалегідь, які вже продаються: Mikes Ticket Office, 10062 - Jasper Ave — Ph. 424-8911 and Ukrainian Book Store (Українська Книгарня Б. Мельничука) 10205 - 97 вулиця тел. 422-4255.

Концерт відбудеться під патронатом едмонтонсько г о відділу КУК. Організаційну працю по підготовці концерту провадять Р. Осташевський і К. Теличко.

Просяться українське громадянство Едмонтону й околиць в день концерту, других імпрез чи сходин не організовувати, а масово взяти участь у концерті, зокрема заохотити масову участь української молоді. Хай молодь на власні очі побачить і послухає залу служену Капелю Бандуристів. Всі — моральну й матеріяльно підтримаймо наших славних бандуристів.

СИБІРСЬКИМИ ШЛЯХАМИ ЗАСЛАННЯ

(СПОМИН ПРО ЗУСТРІЧ З МИТРОПОЛИТОМ ЙОСИФОМ (СЛІПИМ)

Ми вже згадували про те, що Верховний Архиепископ Йосиф (Сліпий) цього року відзначував в Римі скромно десятиріччя свого звільнення з советського заслання. Він відслужив Службу Божу біля гробу Папи Івана XXIII, що поставрався про його звільнення з советської неволі. Нижче друкуємо спомини кол. советського в'язня, австрійського професора д-ра Ф. Грабера, який теж був на засланні на Сибірі й навіть жив через кілька місяців у тому самому карному таборі, де перебував тодішній Львівський Митрополит Йосиф (Сліпий). Після звільнення Митрополита Йосифа із заслання, проф. Грубер надрукував спомини про зустріч з Митрополитом Йосифом у карному таборі в австрійській газеті „Носс Естеррайх", звідки передруковуємо його за газетою „Християнський Голос", що виходить в Мюнхені. **Ред.**

* * *

ЗУСТРІЧ З МИТРОПОЛИТОМ СЛІПИМ В СИБІРІ

„Сильний поштовх і поїзд поволі зупиннився. Схвильовані окліки, поспішливі кроки. Надворі хтось ревів, подаючи приказ, тяжкі двері від вагону для худоби відсунено. Батага гепіїв втиснулася до середини й вигнала нас в ледяну зимову ніч. Дорога через глибоке снігом вкрите поле була назвичайно утруднена. Ввесь час грозило, що котрийсь з виснажених постатей западеться в ньому. І зі мною було те саме. Подорож цілими місяцями до цих Богом забутих північних околиць, що більше дво і півріччє утомливоє перебування в одиночній в'язничній келії дуже підкосило моє здоров'я.

Зустріч з Митрополитом

З личаками на ногах пробивався я завзято через масси снігу. Ось, кілька метрів від мене упав знову один з в'язнів. Негайно появився сторож, щоб знесиленому влити прикладом рушниці нових сил. Вправді мій сусід піднявся, але негайно знову повалився. З трудом я перебрив снігом до знесиленого, скопив мовчки його рам'я і другою рукою тягнув його речі. Дали приказ задержатися перед одним дерев'яним будинком. Тут мало рішитися, хто зараз моє іти до лягру, а хто має бути приділений тимчасово до лічниці.

Хоча оглядини тіла були дуже поверховні, відбувалися вони дуже повільно. Тепер під час чекання пізнав я ближче мого товариша недолі. Вже його зовнішній вигляд, повна поваги постать з посивілою бородою, казали здогадуватися, що він є священиком. Здогад оправдав себе. Після певного вагання Сліпий дав себе пізнати як Архиепископ Львова. Ми обидва попали в табір для хворих. Це щастя, думали ми. Хоч це був щойно початок листопада, тепломір показував 40 ступенів нижче зера. У цю пору року мусіти мешкати в мізерно побудованих бараках, було справжнім мученництвом.

Та коли ми опісля відчинили двері лазарету, станули ми немов вкопані. Моторошний погляд прикував наші очі. Цілком голі, аж до костей схудлі мешканці човгали почерез довгу будову. Наші погляди спочивали ще завжди на незвичайному образі, як схилена, загорнена в коц, постать приступила до Архиепископа і обіймила його. Митрополит. познайомив и в мене з цим чоловіком. Микола Олексеевич Чарнецький походив також з Галичини і був єпископом унітської Церкви.

Людське пекло

Від нього ми довідалися, що мала значити „парада нудистів" (голих людей). Лазарет був переповнений. Бракувало всього, особливо ліжок, білизни. Можна було спати тільки „шихтами". Коли одні лежали на нарах, шкутильгали „вислані" через коридори лазарету або сиділи довкола

(закінчення на 5. стор.)

Невтомний борець . . .

(закінчення ред. статті)

Український Духовний Академії та українських Духовний Семінарії у Львові, була наче відновленням діяльности цих львівських установ, що їх у Львові заснував і розвивав теперішній Верховний Архиепископ.

Неначе завершенням будівельних пам'яток у Римі було відкуплення Верховним Архиепископом давнього українського храму св. Сергія і Вакха, колишнього двору київських митрополитів, де тепер приміщено музей та влаштовано гостинницю для українських прочан, що відвідують Рим. Ця церква є першою і єдиною українською парафіяльною церквою в Римі.

Участь Верховного Архиепископа в Євхаристійних Конгресах в Бомбаю, Індія, цьогорічному Конгресі в Мелборн, Австралія, в різних наукових конференціях та з'їздах було черговою пропагандою українського імени між народами світу.

Врешті відвідини Верховним Архиепископом українських поселень у Канаді, ЗСА, країнах Півден н о і Америки, Австралії та в різних європейських країнах були не лиш великим духовним піднесенням українських поселенців у тих країнах, але водночас тріюмфальних походом українського Владики-Ісповідника. Його бо скрізь приймали найвищі державні достойники з великими почестями, не лиш як кардинала Католицької Церкви, але й як гідного і достойного представника українського народу.

Проте це ще далеко не всі здобутки й осяги Верховного Архиепископа напротязі минулого десятиріччя. Але вже й оцей скромний перелік виявляє, скільки вспіх зробити для Української Католицької Церкви і для українського народу кол. в'язень советських каторжних таборів. Один румунський єпископ, який постійно живе в Римі, сказав при одній нагоді, що українцям треба буде працювати сто років, щоб для Української Католицьк о ї Церкви зробити те, що зробив Верховний Архиепископ Йосиф VII, впродовж одного десятиріччя.

Вітаючи нашого Вельмидостойного Гостя в Канаді, ми з великою пошаною, подивом і глибоким признанням глядимо на його труди й осяги. Вітаємо його щиро-сердечно, не лиш як голову Української Католицької Помісної Церкви, але й як невтомного борця за Божі і людські права для нашої Церкви та нашого народу.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандеролькі з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Що ви повині знати про Прибутковий Податок в Канаді

В Канаді прибутковий податок базується на місці замешкання, а не на громадянстві. Канадські мешканці звітують про ввесь свій прибуток, який вони отримують, навіть, якщо дещо з цього приходить з-поза Канади. Якщо ваш прибуток є у формі платні, ваш працедавець уже відтягнув з вас прибутковий податок. Він повинен вам дати перед кінцем лютого розписку „Т4", на якій буде виказаний ваш заробіток і сума відтягнена на податок. Вам треба долучити один примірник розписки „Т4" до свого податкового звідомлення. Якщо ви мали кілька працедавців впродовж року, вам треба долучити цих кілька розписок „Т4" до податкового звідомлення. Більшість канадських платників податку отримують свої податкові бланки поштою. На них є надруковане прізвище платника податку, його адреса та число соціяльного забезпечення.

Новоприбулий до Канади мусить свій перших податковий формуляр взяти на пошті: Порадник, який є долучений до кожного податкового формуляра, дає відповіді на більшість питань. Проте, якщо ви ще матимете якусь проблему, ви можете отримати поради та інформації безплатно в кожному дистриктному податковому уряді. До податкового уряду ви можете зайти, написати чи телефонувати. Число телефону та адреса вашого дистриктного податкового уряду є подана у Порадинку. А коли телефонуєте з-поза міста, клнчте оператора та подаєте число ЗЕ04000, це також даром! Багато з наших урядовців говорить чужими мовами. Але, якщо ви собі бажаєте, ви можете взяти з собою свого приятеля за перекладача.

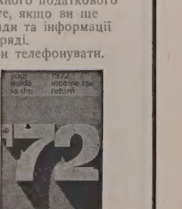

National Revenu, Taxation
Revenu national, Impôt

Сибірськими шляхами заслання

(продовження з стор. 4.)

Кожної п'ятниці — наше прибуття до Інта припало на п'ятницю, — збирано шпитальне одіння. Воно не складалось, як у нас, принайменше з сорочки і довгих штанів. Тут на далекій півночі одягали безкровні, висохлі тіла тільки у купелеві підштанці і підсорочки. Найближчого дня кожний одержав якийсь випраний гарнітур, але доволі вогкий.

Український лікар, (ясно теж в'язень), примістив Сліпого, а на його прохання і мене, у ліжку Єпископа. Цілими місяцями ми спали так у трійку на цьому ложі: я в середині, Митрополит по моїй лівиці, Єпископ по правиці. Вправді я літами наймолодший, отримав з нас трьох, найвищу кару, а саме 10 років примусових робіт. Сліпий був засуджений на вісім, Єпископ на шість років. Обох їх обвинувачував преславутний параграф УССР 54/в, пунк 10, в „агітації" проти советського режиму (отже не з „співдіяння" з нацистами, як подала тепер советська преса й радіо, а за ними теж деякі агенції і газети вільного світу). Багато священиків, які опісля в советських в'язницях або кацетах примусової праці перехрещували мої дороги, засуджено під цим самим грубим обвинуваченням.

„Христос Воскрес!"

Один з них залишився мені особливо живо в пам'яті, звичайний сільський парох з Карпатської України. Це було в одному мовчазному таборі, у вільну від праці неділю. В'язні зібралися на подвір'ю до щоденного переліку. Тут нараз станув згаданий духовник у середині чотикокутника, витягнув захований під плащем ним зроблений дерев'яний хрест і кликнув сильним голосом понад майданом: „Христос Воскрсе", „Воїстину Воскрес!" Крім нього ніхто з в'язнів не знав, що саме це був Великдень.

Та тільки прогомоніло це Воскресне привітання, розлючені таборові кати кинулися на слабку постать відважного і серед побоїв і стусанів потягнули його до „карцеру".

Помимо нашого нужденного стану, розмови між нашою трійкою були дуже захоплюючі. Архиепископ був бистрий мислитель. Деколи говорив Сліпий про часи своїх студій в Інсбруку. Згадував з вдячністю різних професорів і при тому висловлювався прихильно про Австрію. Про задуми теперішнього Собору Архиепископ Сліпий заступався вже більше, як перед 15 роками. Саме вже тоді тісне співдіяння західніх Церков виглядало йому необхідним. Та ніколи, хоч би на хвилину, не заперечував він любови до своєї української батьківщини та її мешканців, їхні терпіння лежали тягарем на цьому Князеві Церкви, що сам мусів витерпіти багато гіркости.

Катівські методи

Совєти боялися Митрополита навіть у часі ув'язнення і не відмовлялися від того, щоб за ним гостро стежити. Також у лічниці крутилися підозрілі постаті. ГПУ нацькувало їх проти означених в'язнів, вони мали їх переслідувати й підслухувати їхні розмови. Це ми їм дуже утруднювали. По-латинськи вони напевно не розуміли, натомість розуміли обидва духовники і я. Коли ж до нас наближався один з цих „колодушок", то він міг чути тільки мову Ціцера. Так пробували деякі з них почати з облудною „побожністю". З Архиепископом, який був дуже привітний і виявив себе отвертим супроти кожного, їм щасливо. Він був надто легковірний, благословив негідників, посвячував їхні прив'язані вервиці, і не завважував, що в міжчасі вони обікрали його, побачив, що Архиепископ носить під сорочкою золотий хрестик. Не тривало довго, заїнсценізували напад, і він вже не мав його більше.

Одного разу просив мене Архиепископ, який постійно мав підвищену температуру і почував себе знову сильно ослабленим, сховати вислану для нього пачку. Отож на коридорі хтось несподівано накинув мені на голову мішок і вирвав мені з рук пачку. Кілька годин пізніше ми знайшли на снігу перед бараком малий льняний мішок. У ньому був тільки ще товстий папір, розсипані зерна грису, вівса, пшениці — і мала торбинка. Злодій мусів її не доглянути, бо вона лежала на самому споді; в ній були родзинки. Митрополит взяв собі їх як цінний скарб. Частину винограду дав він до склянки з водою і поклав її непомітно та обережно під ліжко. Найближчого дня взяв назад склянку. У ній було літургічне вино для Служби Божої, яку він потаємно відправляв.

Останнє прощання

Коли в країні полярного сонця почала уступати темна ніч і табори невільників над Печорою почали знову виганяти в'язнів до праці, вибила для мене година прощання. Архиепископ і Єпископ супроводжали мене до огорожі, що відділювала табір від пустої тундри. Останні обійми, щирий стиск руки і я покинув їх обидвох. Ніде я не зустрічався з ними знову під час своєї довгої мандрівки через долину советських таборів і каторжних тюрем". („Христ. Голос")

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

СПОМИНИ
Про Митрополита Кир Андрея Шептицького

Іван Лев граф Шептицький

V

На подібних, хоч не таких ранніх утренях, доводилося мені не раз побувати в його літній резиденції в Підлютому. Сам дім у Підлютому був повний запаху кедрового дерева. Трохи поскрипував, проте був теплий і вигідний. У цьому домі мій дядько о. ігумен Климентій переживав наново свої радісні мисливські пригоди і спомини з 1903-1911 рр., коли то він з юнацьким запалом полював у горах. А Дядько Митрополит вдихав і тішився радістю людей.

Підлюте! Перегінсько. . . ! Це для мене передусім спомини незрівняних вереснів під Грофою, проведених на риковиську. Але не тільки це. Пригадую собі, як котроїсь неділі в 1934 р. мої дядьки, не зважаючи на пізню пору року, були ще в Підлютому. Отже, раннім ранком, майже потемки, вибрався я з Федором Сорочаком з колиби на Плищах, і ми пішли до Підлютого. В маленькій старій церковці, що стояла на долині, відправляв Службу Божу о. ігумен Климентій. А по Службі Божій зібралися ми всі на дворі і чекали на „Ексцеленцію".

Кількоро осіб пішло до двора і взяли великий фотель, у якому сидів Дядько Митрополит, що мав на чорній рясі тільки білий омофор з чорними хрестиками. Поставили цей фотель на пагорбі, а ми оточили його колом. Дядько почав говорити проповідь. Донині пригадую собі Євангеліє того дня, де казалося про безмежні царства землі цієї і втрату власної душі. Говорив він про мудрість науки Христової, яка містилася в тих словах, бо ця мудрість є ключем до християнського життя. А ми? Наша невеличка групка, в якій був лісничий, кілька гайових і робітників з фірми, слухала, мов зачарована. Було нас може з тридцять осіб. Одначе Дядько говорив, немов до масово зібраного народу. Його слова плинули так жваво, так блискуче і гаряче, що кожний, вслухуючись у ці слова, напевно запам'ятав їх собі на ціле життя. Сонце піднялося вже високо вгору й золотилося промінням на віттю буків і яворів. Шуміла Лімниця а вгорі відчувався запах і подих гір. Летіли вгорі журавлі на південь, а низом стелилося бабине літо. Пахло живицею й осінню. Здавалося, що все довкруги вслухувалося в слова Дядька Митрополита і все розуміло його слова. „Хоч би ти мав усі царства на землі, а наніс шкоду власній душі . . ."

Пригадую собі багато проповідей мого Дядька Митрополита: на срібному весіллю моїх батьків у костьолі в Брухналі (тепер Терновиці), в лабунській каплиці під час облечення моєї сестри, Матері Йосафати, в соборі св. Юра на похороні Єпископа Йосифа Боцяна (говорив тут мій Дядько про жертву). І останю пригадую, в травні чи червні, коли то святкував він 40-ліття свого Єпископства. В час тих урочистостей говорив Дядько про силу і незнищенність людської думки. Хоч утомлений спекою, говорив з незвичайною силою і надхненням. Його слова справляли на слухачів незабутнє враження — так блискуче, просто й надхненно міг він говорити.

Скільки разів під час мого короткотривалого перебування у Львові мені вдавалося, то заходив я до Святого Юра бодай на коротко. Без уваги на велику навалу праці і завдань, Митрополит завжди знаходив хвилинку вільного часу для мене. Завжди розраджував мій сум і горе, давав розумні поради і вказівки, так що я завжди виходив звідти бадьорий і піднесений духово. Збереглася ще в моїй пам'яті одна з таких розмов у червні 1939 р. Після гарячого дня зайшов я до Дядька. Сидів він тоді на бальконі, загорнений у білий плащ і віддихав прохолодним повітрям вечора. З бальконy було видно прекрасну панораму міста Львова вдолині з ратушем, латинською катедрою і костьолом Домініканів. Все це окутував тепер блакитний туман вечора. Де-не-де в місті засвічувалися вечірні світла. Розмовляли ми про важкі часи, про небезпеку з московської сторони і про чорні дні, які нехвильно наближалися. Говорив мій Дядько про недалекі релігійні переслідування як про щось реальне і певне. І про відвагу й самопосвяту, яка буде тоді потрібна, бо багато людей відступить від Церкви батьків і мало хто залишиться вірним. Але і за одних, і за других треба буде молитися. Мені здавалося, що устами Дядька говорить пророчний дух. З якимсь дивним враженням залишив я митрополичу палату.

Того самого 1939 року, у лютому чи березні, поїхав я з батьком Львом на вечерю до Святого Юра. Брат Атаназій Кольбенко, як і завжди привітний, впустив нас до дядькової канцелярії. Кімната вже була напівтемна, тільки на Дядька Митрополита, що сидів оподалік, падало світло з низько завішеної лямпи. Це був час Карпатської України. Польська преса і спільнота захлиналися ненавистю до Дядька Митрополита. Але й по українській стороні не забракло мальконтентів, які вимагали від Митрополита більше політичної ясности й чіткости. Крім того, розпочиналися особисті інтриги й напади на нього в Римі. Мій батько Лев, що був з природи песимістом, почав нарікати на ту гірку чашу, яку його братові доводилося кожного дня випивати, мовляв, уже тепер так погано стало, що й гірш бути не може. Довго, довго тривала мовчанка, тільки за вікнами, мов якесь далеке, ледве чутне море, бушувало місто. І тоді мій Дядько Митрополит почав говорити: „Нічого ще тут такого страшного немає. Щойно тоді, коли я вмиратиму, справді буде страшно й погано для нашої Церкви". Вимовляв він ці слова так просто, так звичайно, якби говорив про звичайні речі, а нас гроза якась проймала на думку про те, що так погано буде. Той спокій і рівновага переходили з Дядька на нас. Його погідний погляд, його слова про дочасне погане і світле тривале проміння загробне життя, де то насправді буде добре, нас підбадьорили.

* * *

Усі мої пам'ятки від Дядька Митрополита пропали — і ті, що були в нашім домі при вул. Зеленій ч. 30 у Львові, і ті, що були в Прилбичах. Навіть тепер важко їх з пам'яті перерахувати. Пригадую собі одну особливу пам'ятку. Десь у 1930 р. мій Дядько Митрополит, що вже тоді ходив спираючись на милицях, приїхав на вул. Зелену і, заходячи до канцелярії мого батька, передав нам грубу книжку „ПСАЛТИР" і сказав: „Це буде для прилбицького архіву, тут написана криптограмом історія мого життя!"

У мене в Дев'ятниках таких пам'яток не було багато, тому пригадую собі їх краще. Було шість чи вісім унівських друків, переважно Служб Божих і Святого Письма з нашим родинним гербом. Всі вони були збережені в доброму стані. Здається мені, що то були унікати, бо хтось просив мене передати один примірник до Українського національного Музею у Львові. Було декілька антимінсів з підписами митрополитів Шептицьких і один єпископа Атанасія Шептицького. Цей комплет висів у дев'ятницькому сальоні за склом. Був також відручний лист на чотири сторінки, писаний королем Станиславом Августом до митрополита Льва Шептицького. З інших пам'яток по Дядькові була шафа з його краківських часів. Багато між ними було перших видань поетів і письменників з XIX ст., між ними й повне видання творів мого прадіда графа Олександра Фредра, а також збірки о. ігумена Климентія Шептицького. Було ще кілька шуфляд з листами Дядька Митрополита з-перед 1911 р., комплект „МІСІОНАРЯ", австрійські ордени — Залізної Корони і св. Леопольда, болгарський орден св. Фердинанда І кляси, а також кілька рисунків Мальчевського до портретних студій Дядька. (Найкращий був у Прилбичах).

Повірте мені!

(закінчення з стор. 3.)

людського ока в приміщеннях для вугілля.

В ту пору станції були удекоровані портретами Сталіна з гаслами, переважно в російській мові, як наприклад: „Хай живе 1 травня і вождь трудящихся усього світу тов. Сталін!". Урядове радіо через гучномовці пригравало пісню Дунаєвського:

„Широка страна моя родная,/ Много в ней, полей, лесов и рек./ Я такой другой страны не знаю,/ Где так вольно дышет человек."

„Широка країна моя рідна, —/ Скільки в ній ланів, лісів і рік!/ Я країни іншої не знаю,/ Де так вільно диха чоловік (людина)".

Вигуками цієї наскрізь забріханої пісні московсько-комуністичний окупант намагався приглушити стогін умираючих з голоду міліонів українських селян.

Доки доїхали до Золотоноші від Харкова нарахували коло тисячі трупів. Це те, що можна було бачити з вікна потяга та на станціях. Доїхали до Золотоноші і, замість радости, огорнув нас страх і жах. Вийшли з потягу, — бачимо зносять мертвих і живих ще півтрупів десь за станцію. Я пішов подивитися, що ж з ними роблять; бо якась третина з них ще жива, але немічна. Зносять їх до службового сараю (шопа). Крізь щілину відхилених дверей углядів коло півсотні трупів, деякі з них ще рухаються. Один сидить у кутку і побачивши мене пробує лізти до дверей. Оповідаю батькові, що бачив отаку біду і попросив у нього з торби сухарця, щоб дати нещасному. Але всі вигляди на те, що через кілька днів і ми такими будемо. Наш запас сухарів через день-два прийде до кінця. Що далі?

Ідемо до районової міліції здати свої пакети, які нам вручено в харківській міліції. По дорозі бачимо: живий кістяк людини в жіночому одягу тягне візок і на ньому троє дітей; одно мертве, а двоє ледве живі. Запитали — куди мандруєте? Вона відповіла, — до міста. Маєте когось знайомих? — Не маю. Чула, що десь є притулок для сиріт, хочу здати хоч цих двоє, які ще живі. Одно дорогою вмерло, а чоловік помер з голоду тиждень тому. Тим часом я дав їм кілька сухариків. Діти простягають руки, просять аж тіпаються. Мати відкусила крихітку, а решту, каже, — дітям. Вона витягла з возика пляшку з водою, розмочила сухарики і стала підгодовувати ними дітей. Вони вже були не здібні розгризти сухого хліба. Запитали, чому вона не поховає мертвої дитини. Відповіла приглушеним, хрипким голосом, що вона вже довго не виживе, може день-два і помре. То може якась добра людина прикопає її разом з дитиною. А цих двойко живих хотіла б якось урятувати, щоб виросли і були свідками нашої долі. Батько запитав, який вона має на увазі дитячий притулок. Та отой, — відповіла, — що десь за Золотоношою манастир був, ніби там безпритульні діти живуть. Пізніше ми довідались, що в ту пору у будинкові, де колись до приходу комуністичної влади був манастир, не було вже нікого живого, усі вимерли з голоду, а навколо та оселя була обнесена колючим дротом, щоб ніхто й не довідався чим кінчилося життя безпритульних дітей під опікою комуністичної партії і її вождя Сталіна.

Зближаючись до будинку золотоношської міліції тато звелів зупинитися в паркові і помолитися, щоб нас Господь врятував від біди й загибелі. Батько проказав тихенько молитву, і я за ним, перехрестилися та присіли на траву поїсти решту сухариків, бо в міліції мабуть нас заарештують та відберуть і сухарі. Поїли і дещо з остатку в кишені поховали. Приходимо в приміщення міліції, а назустріч вийшов і начальник, назвав нас по прізвищу (мабуть вже мав про нас інформацію з Харкова) і зразу передав нас двом міліціонерам, які зробили нам обшук ну і, як ми й передбачали, відібрали у нас ту решту сухарів, що їх ми приховали у кишенях. Просив я, щоб лишили нам ті сухарі і дістав відповідь: Ви заарештовані, слухайте, що вам наказують, і розвели нас по різних камерах.

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку.

10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

З АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

І. Батюк, посол

Минулий тиждень розпочався другим читанням різних проектів законів, після чого слідували засідання цілої Леґіслятури, що розглядала та закінчила дискусію над проектом бюджету міністерства для боротьби з затруєнням. Керівник цього міністерства п. В. Юрко заявив, що міністерство має дві машини до верчення криниць, щоб допомагати фармерам знайти воду. Кошти користування тими машинами є лише частиною справжніх коштів й це буде певно корисне для фармерів. Висловлено сподівання, що на будуче таких машин треба буде більше.

Посол з Калґарі-Мавнтен В'ю предсідник Леґіслятури знову перестеріг за принизливі завваги про особу прем'єра. Здається, що п. Людвик часто вживає висловів, що далекі від властивих.

Подано приватний проект закону, який забороняв би порушувати границі чужої власности без згоди власника. Цей внесок зокрема заторкав справи фармерських околиць. Тепер кожний фармер мусить мати таблиці з написом, що забороняє переступлення границь його власности або полювання на його посілости, а, якщо ці написи булиб знищені, або пропали, то він мусить подбати про інші на їхнє місце. З другого боку в кожному містечку, місті та селі не вільно переступити границь приватної власности, без уваги на те, чи є таблиця, чи ні. Багато послів уважає, що цей припис повинен бути розтягнений і на фармерські околиці. У зв'язку із внеском у цій справі висловлено багато різних поглядів. Одна з найбільш приємливих пропозицій була, що кожний, хто хоче полювати на приватній власності, повинен передтим дістати дозвіл, й то найрадше на письмі, що примусило би його написати його ім'я. Якщоб була вчинена в часі полювання якась шкода, то фармер знав би, до кого має звертатися за відшкодуванням. У зв'язку зі зростом полювання, як спорту, треба щось зробити, щоб забезпечити фармерів, які мають добрі землі для полювання.

В вівторок, 3 квітня я мав приємність представити Леґіслятурі 40 учнів із 8 та 9-ої кляси в Чипмен. Зі студентами були вчителі Г. Прус та А. Борис і водій шкільного автобуса В. Бабюк.

До Леґіслятури вплинув внесок, щоб зрівняти молодь із дорослими. Я обстоював думку про відповідний закон при багатьох нагодах, зокрема, якщо ідеться про обезпечення для молодих водіїв автомобілів. Теперішня практика, щоб молоді водії автомобілів, віком 25 років і нижче, платили вищі асекураційні оплати, є дискримінуюча й її треба перевірити. Одна з можливостей є, щоб молоді водії, віком нижче 25 років, платили вищу асекураційну оплату, бо між ними трапляється дуже багато нещасливих випадків, але щоб відтак звертати частину асекураційної оплати тим водіям, що до кінця року не матимуть ніякого нещасливого випадку. Можливість звороту частини оплати була би заохотою для молодих водіїв автомобілів, щоб їздили більш обережно.

В середу, 4 квітня мене запросили взяти участь у звичайних сходинах Веґревильської асоціяції для полювання й риболовлі й я взяв у ній участь, бо ми не мали вечірнього засідання Леґіслятури. На зборах було приявне велике число членів та фармерів з околиці. Завданням сходин було перевірити турботи, які висловлено в зв'язку із затруєнням ріки Вермиліон. Гостем на сходинах був представник міністерства для справ затруєння й він сказав, що перевірено воду ріки й знайдено, що рівень затруєння багато разів вищий, як допускаємий в нешкідливій воді. Тоді я зрозумів, що це є справа немалої ваги. Без сумніву, що до того причинилися й деякі фармери, що може несвідомо й без заміру, затруїли воду ріки. При співпраці товариства для справ риболовлі та полювання, фармерів та міністерства для справ затруєння, тою справою можна буде зайнятися й зменшити затруєння до дуже малого.

В четвер, 4 квітня, опозиційні посли домагалися уступлення міністра для справ робочої сили й праці д-ра Б. Гоголя, тому, що він заборонив подавати якінебудь вістки до преси про штрайк вчителів у Південній Алберті. То не була приємна справа для міністра, якщо візьмемо до уваги, що в тому самому часі відбувалася сесія Леґіслятури та панували штрайки, що охопили поважну частину Алберти, але мені здається, що міністер вив'язався добре зі свого завдання.

Опозиція мабуть забула, що, як вона була при владі, то тоді уряд зарядив був заборону подавати якінебудь новинки до преси про штрайк учителів перед двома роками. В часі дискусії над проектом бюджету міністерства для вищих студій, опозиційні посли виявили велику турботу про Університет у Калґарі й випитували міністра, чи є якісь пляни для створення там відділу права та журналістики. Уряд суспільного кредиту мав 36 років часу, щоб заснувати ці два факультети й того не зробив, а тепер опозиційні посли вимагають, щоб то негайно зробити. Міністра випитувано теж, чи буде поширений медичний факультет з уваги на те, що в провінції є замало лікарів. Одначе треба би завважити, що в Алберті припадає пропорційно більше число студентів медицини на мешканців Алберти, як деінде в Північній Америці.

Міністер доріг п. Кларенс Копітори проголосив нові приписи, які вийдуть на користь албертцям. Тепер кожний вантажний автомобіль з Алберти, який переїздить через інші провінції та США, мусить платити окремі оплати за дозволи („лайсенси"). В Алберті не ставлять таких вимог до вантажних автомобілів з інших провінцій. Міністерство шляхів Алберти переговорює з урядами деяких інших провінцій у тій справі, щоб знести оплати за дозволи їзди від вантажних автомобілів і для албертських водіїв. Якщо до того не дійде, то тоді треба буде запровадити подібну оплату і в Алберті. В такий, чи інший спосіб, албертці з того скористають, бо, або матимуть знижку від оплат за дозволи їзди, або провінція матиме додатковий прибуток за дозволи їзди від водіїв вантажних автомобілів з інших провінцій.

Леґіслятура закінчила дебату над бюджетом міністерства для зв'язку з іншими міністерствами й розпочала розглядати бюджет міністерства скарбу.

В п'ятницю, 23 березня, посол з Кловер Бар запитував міністра справедливости („атторней дженерал"), чи поправча інституція в Форт Саскачеван буде зачинена. Міністер дав йому відповідь і цю відповідь можна прочитати в протоколах засідань Леґіслятури (Ґенсард), том II. ч.: 27, 27-1199. Міністер справедливости відповів, що „є деякі пляни, в дуже початковій стадії, де предбачується заступлення існуючих будинків в Форт Саскачеван іншими, а остаточно може будуть заступлені іншими будинками й усі будинки в Форт Саскачеван". На відміну від того, що думає про те згаданий посол, „заступлення" означає поправу та віднову, а не повне замкнення установи, як про те згаданий посол інформував виборців своєї округи.

Мені, здається, що, якщоб згаданий посол брав більше живу участь у засіданнях Леґіслятури, замість присвячувати той час своїм особистим та професійним справам, в часі засідань Леґіслятури, то він був би краще обзнакомлений із справами Леґіслятури та плянами провінційного уряду. Лише в минулому тижні його не було в Леґіслятурі протягом двох днів. То не був якийсь припадок, бо відсутність на засіданнях Леґіслятури виглядає на його привичку. Посол, якого вибрали виборці його округи, щоб він репрезентував їх в Леґіслятурі, не може того робити зі свого приватного бюра, зокрема тоді, коли відбуваються засідання Леґіслятури, й не може сподіватися, що він зможе бути поінформований належно про все, що діється в Леґіслятурі й правильно інформувати своїх виборців.

Річна передплата
„УВ" — тільки $6.00

Ванкувер, Бр. К. – Гуртом добиваємося великих успіхів

Управа відділу ЛУКЖ у Ванкувері взялася до праці зараз після річних загальних зборів. Дуживо всієї праці була переобрана голова відділу п-і Т. Кітура. Духовним опікуном і дорадником був пароx церкви о. Б. Слобода ЧСВВ. Під їх керівництвом відділ ЛУКЖ проробив муравлину працю в 1972 році.

П-і Кітура і п-і Н. Полойко були делегатками на Єпархіяльному з'їзді ЛУКЖ, з якого здали обширний і цікавий звіт.

Відділ брав участь у святкуванні 22-го січня, що відбулося в залі Українського Католицького Центру з від читанням проклямації неза лежности України, яку підписав мейор Ванкуверу і яку завішено в головній залі Центру.

Як щороку членкині приготовили паски, писанки й великодні кошики, які продавали після покладення Плащаниці.

Під час великоднього посту пані: М. Саранчук і Т. Козак вели курс писання писанок, а п-і М. Біла показувала, як писати писанки на воскевій телевізії. Вони також, з панями православної церкви, писали для міської публики в міському музеї. Багато людей цікавилося писанкарством і були побажання, щоб такі покази відбувалися кожного року.

В квітні, на місячних сходинах маємо вечір „уродин" всіх членкинь з величезним тортом і кавою. Тоді складаємо побажання нашому духовному асистентові о. пароxові, який в тому ж місяці має також свої уродини.

В травні придбали ми нове начиння обідове та додонили устаткування кухні.

З радістю витали ми у нас дорогого гостя з Едмонтону, Владику Ніла, а опісля достойного гостя б. каторжника большевицьких тюрем Владику Василя (Ведичковського).

В заряді членкинь відділу ЛУКЖ є приготовлення обідів, в яких бере участь часом около 400 людей.

В 1972 році ми не мали літніх вакацій, бо під час літа приготовали 19 весільних принять.

У вересні членкині й парафіяни працювали о. Хр. Заяця. Разом з церковним комітетом влаштовано офіційну частину прощання. Працювали й дякували йому: молодь, хор і всі організації, в яких був він активний.

О. Х. Заяць був директором і катихитом рідної школи, займався УКЮ, вівтарною дружиною, друкував програмки для свят, що їх влаштовував місцевий відділ КУК, часом заступав о. пароxа на сходинах відділу ЛУКЖ.

Та вся праця — то був додаток до священичих і канцелярійних обов'язків і о. Христофора.

О. Христофор дуже любив дітей і на прощальний вечір прийшло їх досить багато.

Складаємо йому нашу щиру подяку і сердечні побажання добра й успіхів на новому місці.

Дуже духовним часом у нас є осінь. В жовтні „Комітет культури" влаштував успішну імпрезу „Український вечір" з українськими стравами. Серед публики зрясніла українська ноша.

Потім слідував парафіяльний базар. Пані з ЛУКЖ беруть у ньому дуже живу участь.

Великий фінансовий успіх принесла нам також новорічна забава.

Важною ділянкою праці нашого відділу є парафіяльна рідна школа. Старанням відділу ЛУКЖ збудовано в 1972 році чотири кімнати в приміщенні під церквою для школи. В школі навчають пані: Ю. Стасюк — директор, М. Куцин, І. Загородна й О. Микитин. Катихитом і духовним опікуном є о. А. Головайчук ЧСВВ.

Рідна школа бере участь в концертах КУК в честь Т. Шевченка та влаштувала свято-Миколаївський вечір. Каша делегатка до міського відділу КУК вже втретє обрана головою відділу КУК.

Під час наших сходин ми завжди маємо звідомлення з діяльности місцевого відділу КУК, з діяльности других відділів ЛУКЖ, з церковного і загально українського життя, а часто маємо дуже цікаві гутірки.

О. пароxові Б. Слободі щира подяка за вміліий про від. Бажаємо йому кріпкого здоров'я, щоб і на дальше провадив наш відділ в напрямі розбудови нашого УЦентру. Дякуємо також о. ю. Слоті за заступництво о. пароxа на наших сходинах і бажаємо й йому в здоров'і продовжувати свою працю.

31-го січня ц.р., відбулися загальні збори, на яких обрано Управу відділу ЛУКЖ на 1973 рік в такому складі:

Голова — Т. Кітура, 1-ша заст. гол. — К. Функа, 2-га заст. гол. — Т. Жарська, секретарка — Л. Левко, касірка — А. Кошман, 6-тий член управи — М. Саранчук.

Комітети: духовний — М. Вербицька й М. Саранчук „Луч потіхи" — С. Коверчук, членство — Т. Козак і О. Сорочук; контр. ком. — Е. Козій і Р. Кузик; телефон — П. Прибиш, М. Вербицька, Р. Пахолко, А. Тофан; представництво до КУК — Ю. Стасюк і О. Гайдимовська; дописування до часописів: українських — О. Гайдимовська, англ. — К. Функа; базар — А. Кошман і С. Мельник; параф. комітет — Т. Кітура і К. Фанк; аудиторія — Т. Жарська і Т. Кітура; новорічна забава — А. Стусяк.

Ольга Гайдимовська

Верховний Архиєпископ буде в Саскатуні

На початку березня, зараз після того, наспіла радісна вістка, що Верховний Архиєпископ Йосиф (Сліпий) прибуде до Канади і відвідає Канадські епархії. Преосвященний Кир Андрей, запросив до своєї канцелярії о. душпастирів саскатунських парафій, голову Ради організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви, президента Централі Українців Католиків Саскачевану, представників БУК, ЛУКЖ, УКЮ й відбув з ними інформаційні наради.

Там обрано діловий комітет, який, після устійнення дати приїзду до Саскатуну Достойного Гостя, створив потрібні комітети й уклав програму привітання. До ділового комітету ввійшли: президент Централі УК Саскачевану п. В. Дудар, голова Ради за патріярхат п-і А. М. Баран і о. крилошанин В. Івашко.

Скоро наспіло повідомлення до Єпископської канцелярії та в пресі, що Верховний Архиєпископ прибуде до Саскатуну 20-го квітня й гоститиме в Саскатуньскій епархії до 26-го квітня, діловий комітет є скликав ширші наради представників організацій і парафій в Саскатуні, на яких, після устійнення з Преосвящ. Кир Андреєм, схвалено такий начерк програми побуту Блаженшого в Саскатуні:

П'ятниця, 20 квітня: год. 10.50 вечора привітання на саскатунському летовищі.

Неділя, 22 квітня: год. 10.30 перед полуднем Архиєрейська св. Літургія і благословлення лози в катедральному храмі св. Юрія.

Вівторок, 24 квітня: Зустріч — привітання в авдиторії Осередку молоді.

Середа, 25 квітня: чайне прийняття і зустріч з управами всіх організацій у великій залі Осередку молоді.

Страсний четвер, 26 квітня: перед полуднем — Благословення Мира в катедрі св. Юрія.

Четвер, 26 квітня: годину 3.30 по полудні Прощання Блаженнішого на саскатунському летовищі.

Є намічена теж зустріч зі священиками Саскатуньскої єпархії та теж інші зустрічі й відвідини наших інституцій, про що будуть окремі повідомлення.

Саскатуньска єпархія в окремий спосіб відзначувати-ме 10-ті роковини звільнення Верховного Архиєпископа з московського ув'язнення. Для цього видано окремі летючки, які при різних нагодах будуть приплювані вірним у цілій Єпархії. У Саскатуні вірні одержуть їх під час привітання Найдостойнішого Гостя.

Точнішої інформації про гостину Верховного Архиєпископа Йосифа в Саскатуньскій єпархії, а теж про відзначування 10-річчя звільнення з совєтської неволі в поодиноких парафіях Єпархії будуть подані до відома місцевими оо. душпастирями. Слідкуймо за цими повідомленнями й унормуймо свій час так, щоби в усіх ми взяли громадно участь.

Нашою солідарною і масовою участю в поодиноких програмах, заманіфестуймо нашу піддержку для великих змагань Голови Помісної Української Католицької Церкви.

Централя Українців Католиків Саскатуньскої єпархії
Рада українських Організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви в Саскатуні

Пластова коляда в 1972/1973 в Едмонтоні

По $50.00: — д-р І. Бачинський, Я. Прокопчук;
по $35.00: — Я. Іванусів;
по $30.00: — Л. Дікур, І. Дікур;
по $25.00: — Владика Ніл Саварин, Б. Олійник, О. Віндик, д-р В. Салижин, І. Дікур, В. Кунда, І. Урбан, Вол. Горбай, Я. Рослик, д-р С. Ковалюк, А. Мельник, П. Саварин;
по $20.00: — І. Кухаришин, О. Цинцар, Р. Олійник, О. Аронець, І. Стадник, д-р С. Манастирський, о. Митрат М. Сопуляк, І. Сидоренко, Г. Барабаш, Е. Довгий, С. Гнатюк, П. Гоголь, В. Гавриляк, М. Лаврин, д-р О. Тодосійчук, М. Хомяк, М. Стефанів, Я. Гуцалевич, В. Мельник, д-р Б. Гаук, Г. Якімечко, мін. В. Юрко, Б. Трильовський, Я. Пристацький, д-р П. Козяк, Л. Пастушенко, д-р М. Вербицька, Г. Енрдюс;
по $15.00: — М. Базюк, о. М. Мартинків, Владика Андрей Метюк, о. А. Хомяк, С. Климкович, Ю. Черненко, Т. Слабий, Т. Войтів, Є. Апонюк, І. Бумбак, д-р М. М. Середа, В. Середа;
по $10.00: — С. Гавриш, Р. Литвинець, Р. Березовський, Я. Єндик, О. Кравець, П. Лукша, В. Доброжіж, Ю. Крайківський, Л. Соробей, д-р Д. Родинюк, М. Ковалик, П. Підярківський, М. Берлад, Я. Скрипник, О. Талпаш, Г. Фріленд, О. Єнслен, Я. Грищук, А. Грегори, М. Байрак, І. Воркун, Н. Марчишин, Г. Конвей, д-р Б. Михайлишин, І. Кривко, Т. Смолик, д-р О. Варварук, І. Козяк, д-р О. Кушпіра, о. Ю. Ковальський, д-р Я. Онуфрейко, Ю. Климкович, О. Стела, Д. Муринка, О. Батицька, о. Р. Ганкевич, Д. Кубрак, Я. Костів, д-р В. Качор, М. Свистун, д-р К. Трилік, О. Дедів, М. Свистун, М. Кушнір, Д. Ільків, д-р В. Гирак, С. Грох, д-р С. Варшавський, М. Когут, д-р Н. Суховерський, д-р І. Смуляк, Л. Цимбалістий, П. Ніньовський, А. Моргардт, В. Бучак, І. Хацівський, В. Маркевич, В. Кривор, М. Бойко, В. Стельмащук, Д. Крептуль, А. Ярема, М. Соханівський, В. Іськів, А. Малицький, О. Гошовський, Я. Цвікилевич, Я. Волстен, Ю. Козяк, Н. Іваників, Я. Федорів, д-р М. Снігурович, о. Я. Федуник, М. Лисько, Т. Пороxівник, М. Наконечний, І. Прокоп, Б. Балавацький, Н. Ріпіць, Ю. Стефанік, Я. Говда, П. Тодорук, К.Кукурба, І. Венгринюк, М. Татчин, І. Фляк, Н. Фляк, д-р Н. Голубінський, А. Маяровський, П. Прокопів, о. О. Фляк, В. Шкамбара, П. Фіголь, проф. І. Рудницький, П. Трильовський, проф. О. Зуєвський, о. О. Гураль, проф. М. Лупул, Н. Дозганюк, З. Прокоп, д-р Л. Фарина, Б. Мельничук, А. Козир, Р. Солтикевич, С. Скропад, Н. Юсипчук, С. Марків, М. Куць, І. Хмелик;
по $8.00: — д-р П. Старко, Д. Корисько;
по $7.00: — Б. Проски, п-і Катола, О. Брода, І. Шарабун, О. Головка, Д. Червак;
по $6.00: — Старчук, Н. Свобода, Л. Л. Дікур;
по $5.00: — д-р В. Іванець, Г. Йопик, М. Лишак, І. Ільків, М. Павлесса, К. Кузьмак, Е. Дрогомирецький, Ю. Шотило, В. Постійко, П. Андрійович, О. Мазурок, В. Демчук, д-р О. Старко, С. Яременко, о. Е. Дмитрук, Х. Дмитрук, М. Дмиско, М. Куц, В. Бригідер, В. Микитів, М. Кордибан, Л. Дитинянк, О. Кокіль, Василь Горбай, В. Стебельський, А. Муринка, Р. Татух, І. Холовіївський, О. Пристацька, М. Виговни, П. Кузик, Я. Бабій, П. Бойків, В. Поренчук, Ф. Чижевський, Басараб, М. Страшук, М. Іваник, М. Трач, Г. Борущак, Б. Зінчук, П. Гулька, Ю. Хаба, С. Хаба, П. Озубко, М. Мінда, Б. Бойчук, М. Прокоп, П. Кріль, о. Василяни, Байдала, о. В. Чопей, М. Гладилевський, Б. Онуферко, М. Сенчук, М. Сус, А. Головач, Р. Осташевський, о. І. Черкавськ и й, О. Черкавський, д-р К. Паpоський, С. Кушка, А. Байрак, П. Дацків, І. Бойчук, І. Хома, П. Пауш, Б. Пауш, Г. Пивоварів, Р. Цвікилевич, М. Кучер, Г. Прощків, С. Хома, С. Мартюк, С. Базюк, С. Венгринюк, А. Цинцар, О. Богоноc, О. Федак, С. Мацур, І. Серафін, І. Лагола, В. Духній, Ф. Горобець, Л. Грох, Н. Боднар, Р. Салівник, П. Лазаровичук, проф. М. Гулюцан, П. Шандро, І. Цимбалюк, В. Довганюк, А. Кучер, Б. Фербей, М. Горбань, М. Тхорик, В. Бундзяк, Д. Скольні, С. Микитів, В. Уник, Я. Дедів, Т. Возьняк, І. Літеплo, Е. Крумшин, О. Логвиненко, Я. Вавринчук, М. Млюзан, М. Бойко. Н. Мамчур, Б. Фіялка, Н. Зубрицький, В. Савчук, Н. Солоний, Н. Фіялка, К. Таланчук, Д. Габорак, С. Лукіянець, В. Сопронюк, В. Кісіль, Е. Єременюк, М. Лукомський, П. Тонтак, о. В. Тарнавський, о. Є. Камінський, М. Тарнавський, С. Москаленко, Е. Савка, С. Пухир, І. Дворницький, В. Качмар, С. Кіт, М. Кузьо, Г. Зинич, М. Ткачук, М. Камінський, І. Клим, Ф. Магера;
по $4.00: — І. Бурак, Свирида, Н. Запісоцький, А. Голуб, І. Кейван, І. Ільчишин, В. Кубрак, М. Ніньовський, О. Полонюк, Е. Леміски, О. Гураль;
по $3.00: — І. Богоноc, П. Цимбалюк, М. Загородний, А. Подільський, М. Зазуляк, С. Смук, А. Матвійчук, Б. Шарінгер, М. Журавель, В. Багнюк, Е. Пястета, А. Рослик, Ф. Курило, І. Волстен, О. Дмитрук, О. Кобильник, О. Прийма, Чернецький;
по $2.00: — А. Шпур, О. Жарський, Кулеба, В. Семенюк, Е. Семенюк, Туржин, Ф. Еджейсон, П. Хаба, Байдужа, д-р В. Байрак, о. Ю. Малий, Н. Трух, Н. Семенюк, В. Деркач, І. Буцманюк, Чорний, В. Бойчук, Ф. Хура, Л. Івасюк, В. Шалева, Н. Бурбела, Д. Катехир, В. Полівкан, В. Голейчук, А. Жмурко;
по $1.00: — П. Раерсон, В. Маслянко.

Пластунова Станиця вислоовляє щиру подяку усім жертводавцям коляди!

Коляда пройшла успішно. Громадянство, назагал, прийняло колядників з Пласту тепло і щедро.

Колядувати, ходили члени з Пластприяту, сеніори, старше пластунство і юнацтво, розуміючи справу, що Пласт потребує грошей матеріяльно себе удержати. Багато пластовиx приятелів самі голосилися допомогти в колядi. Безкорисно і щиросердечно своїx авт, члени Пластприяту і пластуни возили колядників, а кожний з'їздженої газоліни передавали, як добровільний датоk на Пласт. За коляду відповідали станичний пл.сен. Мирон Стефанів і заступник станичного пл.сен. Ярослав Івнусів.

Пластова Станична Старшина сердечно дякує усім-усім хто будь-чим допоміг у переведенні пластової коляди.

За станичну старшину
прес.реф. Н.Ц.

Дарлінг, Алберта

У П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ПІОНЕРА БЛ. П. Л. ГУРБИ

У неділю, 25-го квітня минуло п'ять років коли від нас відійшов у вічність мій дорогий муж і добрий та відданий свої родині тато, дідо і прадід.

В п'яту річницю його смерти, 25-го лютого о. синкел д-р В. Даба відслужив в Єпископській каплиці св. Службу Божу за душу покійного Луки, а 11-го березня в церкві Святого Духа в Дарлінг, о. П. Мойсюк по Службі Божій відправив панахиду за душу покійного.

До панахиди дякував п. Гр. Михальчук із Смокі Лейк. По панахиді вся родина зібралася у сина Василя на поминальний обід, де всі згадували свого дорогого і доброго тата з тугою на серці і зі сльозами в очах.

Покійний Лука родився у Скоплшів, ярославськ о г о повіту. До Канади приxав чотирилітним хлопцем 1893 року.

Бл. п. Луку звінчав о. Ру з Параскевією з р. Заруцька на Смокі Лейк в 1917 р.

Покійний фармував на Восетна, де й помер. Разом з дружиною виховали п'ятьох синів і три доньки.

Кожного року згадую про тебе, покійний, дорогий мужу. І тепер, згадуючи тебе, прошу всіх твоїх приятелів і знакомих, щоб в п'яту річницю твоєї смерти, помолилися зі мною за тебе, щоб Господь був для тебе милосердним.

Спи, спокійним сном, дорогий мужу і чекай, що й я прийду до тебе, щоб разом з тобою тішитися щастям у домі нашого Небесного Вітця.

Дружина Параскевія

За поміщення згадк и дружина та братанці покійного зложили 15 дол. на „УВісті".

Дякуємо за жертву, а покійному вічна пам'ять.

Помер д-р Дмитро Донцов

У п'ятницю, 30-го березня ц. р., помер у Монреалі на 90-му році життя бл. п. д-р Дмитро Донцов.

Покійний народився у Мелітополі, Україна в 1883 році. В своєму довгому житті він займав різні пости в житті народу. Був публіцистом, критиком і політиком.

Бл. п. Дмитро був переслідуваний російським царським режимом за революційну працю й тому в 1908 році утік з Росії за кордон, де розвинув дуже жваву самостійницьку працю.

На з'їзді студентів у Львові накреслив програму протиросійської політики й боротьби, наголошував гасло відокремлення від Росії і тій ідеї був вірний до своєї смерти.

Покійний був першим головою Союзу Визволення України (1914), згодом провадив Українське Пресове Бюро в Берліні, а за гетьманату був головою Українського Телеграфічного Агенства. В рр. 1919-1921 був шефом Пресового Бюра в Берні при Українській Дипломатичній місії в Швайцарії. У Львові редагував Літературно Науковий Вісник, а кромі того друкував свої публіцистичні статті в різномовних часописах й журналах.

Написав поважну кількість книжок, в яких відбилася Вісник, а кромі того друкуйого пристрасна аргументація і динамічний стиль.

Як багато думаючих людей, покійний переходив різні етапи поглядів, але остаточно помер обороняючи науку й потребу Церкви.

Чи не найбільшою заслугою покійного було те, що в час, коли в підсовєтській Україні проходила українізація, коли й на Західній Україні були думки, щоб треба „надіятися" на Україну, бл. п. Дмитро Донцов перестерігав, що з Москвою нам не по дорозі і Москві не можна вірити, бо вона завжди була віроломною. Предсказання Донцова виявилися правильними, бо українізація на Україні скоро закінчилася, а поній прийшло переслідування українських культурних діячів, яке триває й досі.

Ідеологія д-ра Донцова мала великий вплив на молодь. 30-тих років, а його клічі стали у великій мірі основою революційної підпільної діяльности ОУН (Організації Українських Націоналістів).

Покійного Дмитра Донцова, більше ніж кого іншого з сучасників, одночасно одні величали, а другі побоювали.

Покійний Дмитро Донцов залишив своє ім'я в історії України двадцятого сторіччя.

Вічна йому пам'ять

ГОЛОС МАЄ МЕНОР ЕДМОНТОНУ

СТОРІЧЧЯ КОРОЛІВСЬКОЇ КІННОЇ ПОЛІЦІЇ (АР-СІ-ЕМ-ПІ)

Щоб гідно відзначити сторіччя Північно-Західної Королівської Канадськ о ї Кінної Поліції та вшанувати її вклад у албертську спадщину, на засіданні міської ради 12 лютого поставлено такий внесок: „Щоб місто Едмонтон подарувало головній станції Ар-Сі-Ем-Пі дивізії-К, плоскорізьбу (рельєф) величиною 16 стіп х 4 стопи, за ціну 16,000 доларів. Ця плоскорізьба була б відслонена в серпні 1973 р., коли будеться відзначувати 100 річчя королівського декрету, як и м встановлено Північно-західну Королівську Канадську Кінну Поліцію".

Албертський уряд призначив 2.4 мільйонів доларів на цілі святкувань, із чого 1.5 мільйона включено в бюджет на 1973 рік.

Спонукою для пропозиції міської ради було те, щоб ця плоскорізьба, яка буде зображувати ступені розвитку „Північно-західн о ї Кінної Поліції та Королівської Канадської Кінної Поліції", та щораз то більше використовуватиме іхніх послуг із Едмонтону на півночі Канади, щоб ця плоскорізьба приправдала будучим поколінням одну з важніших подій в історії нашого міста.

І сне історичне пов'язання Едмонтону з заводжуванням лади і законности на Північно Західних Територіях варто тривалого пам'ятника, що буде призначням для перших членів Північно-західної Кінної Поліції, яка прибула до форту Едмонтону в жовтні 1874 р. та для пізніших членів тої поліції, що відтак по них

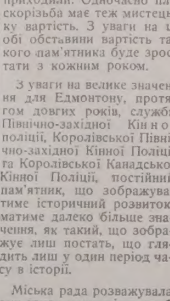

мейор А. Дент

приходили. Одночасно пло скорізьба має теж мистецьку вартість. З уваги на ці обі обставини вартість такого пам'ятника буде зростати з кожним роком.

З уваги на велике значення для Едмонтону, протягом довгих років, служби Північно-західної Кін н о ї поліції, Королівської Північно-західної Кінної Поліції та Королівської Канадської Кінної Поліції, постійний пам'ятник, що зображуватиме історичний розвиток, матиме далеко більше значення, як такий, що зображує лиш постать, що глядить лиш у один період часу в історії.

Міська рада розважувала теж другу можливість, щоб подарувати меншу плоскорізьбу, приблизно величини 48 квадратних цалів, на якій був би зображений поліцист, що їде верхом на коні, або поліцист із собачим запрягом. Ця менша плоскорізьба коштувала би приблизно 4,500,000 доларів.

Була ще інша пропозиція, щоб згадані передше постаті були „в колесі", тобто зображення кінного поліцista на коні або з собачим запрягом. Ця плоскорізьба мала би коштувати приблизно 7,600.00 доларів.

Комітет, складений із представників міста та провінції Алберти, має за завдання розважити ті всі можливости й вирішити, як найкраще буде висловити признання поліції Ар-Сі-Ем-Пі в їхне сторіччя. Цей комітет поставив собі за програму таке: а) відзначувати сторіччя розвитку Алберти, м.ін. теж завдяки прибуттю в 1874 р. Північно-західної Кінної Поліції на територію, яка пізнійше стала провінцією Албертою. б) Вповаги в албертців, зокрема в молодих албертців, пошану та відомості про ролю Ар-Сі-Ем-Пі, як теж історичних обставин та подій, що причинилися до покращання життєвих умовин у Албертi, в) Вишукувати й зберігати правдиві пам'ятки по людях, місцях та подіях, щоб запевнити збирання, записування та зберігання історичних документів та інформацій відносно Ар-СіЕм-Пі та розвитку Алберти, щоб це залишилося зареєстров а н е назавжди. г) Запрошувати та заохочувати інших, щоб запрошували Ар-Сі-Ем-Пі та кол. Ар-Сі-Ем-Пі до участи в можливо найбільше різних імпрезах та святкуваннях протягом трьохрічя відзначування сторіччя Ар-Сі-Ем-Пі. д) Започаткувати та узгіднювати святкування та різного роди імпрези для вшанування Ар-Сі-Ем-Пі в ювілейних роках.

Сторіччя Королівськ о ї Канадської Кінної Поліції буде проходити під знаком великого піднесення та вислову пошани й буде пам'ятною подією в історії Алберти та всієї Канади.

Айвор Дент

Айвор Дент, мейор

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ПОЛЯ ПАСТИРІВ

Якщо ми сьогодні захочемо шукати поміж мешканцями Вифлеєму нащадків колишніх пастирів, яким ангели сповістили веселу новину, що в Вифлеємі народився Спаситель світу — Христос, то ми їх не знайшли би. Нащадки колишніх вифлеємськ и х пастухів живуть сьогодні в фелахи виростають збіжжя, вівці можна пасти лише пізним літом, чи на початку осені, як із піль зібрано збіжжя. В інші пори роки отари овець та кіз мандрують в вищі околиці, де збіжжя не росте, або над Мертве море, де все можна знайти якусь травичку та корчі, що їх огризають виголоджені вівці. Ми були в Вифлеємі в жовтні, вже по жниві, й на полях пастирів були стада овець, біля яких крутилися пен-вівчарі дуже великого монастиря, мабуть найбільшого в околиці Вифлеєму, що був збудований у 4-ому сторіччі, а відтак перебудований у 6-ому сторіччі. Десь в 7-ому сторіччі монастир знищено й його вже не відбудовано. Мабуть знищили його перси 614 р. Церква пастирів збудована в формі восьмикутника із камени та цегли. В середині є гарні образи, які зображують події різдвяної ночі. Наші прочане оглядали та фотографували образи, що, в мистецькій формі, уналядновали милі картини Христового Різдва.

СЬОГОДНІШНІ ПАСТУХИ-БЕДУЇНИ З ВЕРБЛЮДОМ ТА ВІВЦЯМИ НА ПАСОВИСЬКУ БІЛЯ ВИФЛЕЄМУ

містві Вифлеємі, або управляють поля поблизу Вифлеєму. Ці останні мають по кілька овець, кіз та одного-двох осликів, які живуть або в стайні, або в яопівденні, що й будову закінчено в 1954 р. Ця церква для нас, канадських прочан, була близька ще й тим, що її збудували оо. францісканці на жертви, зібрані оо. францісканцями в Канаді. Отже то була неначе „наша" церква. На дзвінок вийшов із недалекої нежіманастиря чернець-францісканин, який сказав, що він походить із США й зіг з нами легко розмовитися в англійській мові. Він подав нам теж коротко історію будови церкви пастирів. Теперішня церква збудована на скалі, одначе поблизу церкви відкопано руїни церкви, є. поблизу церква православних греків. Одначе ця церква не приміщена в печері, але збудована з кам'яних блоків. В церкві є гарний іконостас. Греки твердять, що пастирі ночували на тому місці, де є іхня церква, як їм з'явилися ангели, що принесли вісту про Христове Різдво. Але, чи так воно справді було, годі сказати. Багато місць, що відвідували Вифлеєм в давніх часах, згадують і про поле пастирів та церкви, що вони їх там відвідували, одначе із їхніх споминів, годі устійнити місце, де стояла первісна церква, що була збудована на тому місці, де ангели співали пастирям пісню. „Слава на висотах Богові, а на землі мир людям доброї волі".

Пише про поле пастирів і український прочанин архимандрит Данило, що відвідував Святу Землю в рр. 1106-1107. Він згадує, що „у підніжжя гір на долині ... ангели сповістили пастирям Христове Різдво. Там була печера, що над нею була збудована гарна церква св. Йосифа. Поруч був гарний манастир. Але тепер (тобто в 1106 р.) все знищили погане. Це місце є серед гарної долини, де є врожайні поля й дуже багато оливних дерев. Цю околицю називають: святе пасовище. Але з того опису поля пастирів, що його подає архимандрит Данило, годі устійнити місце, де було поле пастирів. Тому і одна церква і друга може стояти на тому місці, де пастирські різдвяної ночі почували пастухи. Християне, які відвідують ці місця, моляться однаково щиро і в одній і в другій церкві. То зрештою неважне, чи ангели передали пастухам радісну вістку на тому, чи другому місці, але вони певно передали її в тій околиці. А ще важніше, що відгомін ангельської пісні лунає й досьогодні в серцях християн цілого світу, яких думки що Різдва линуть далеко на Вифлеємські поля, де перші почули ці радісні пісні бідні вифлеємські пастушки.

Після отцині каплиці, ми перейшли до недалекої печери-капличці, яка бодай пригадувала печеру, в якій спали пастухи, як їх збудив спів ангели, що сповіщали

САМІТНИЙ ПАСТУХ НА ЮДЕЙСЬКІЙ ГУСТИНІ В ДАЛЬШІЙ ОКОЛИЦІ ВІД ВИФЛЕЄМУ

близькій печері. Там іх теж годують й лише час до часу виганяють їх на короткий час на пашу. Випасом великих овечих та козячих стад займаються мандрівні пастухи-бедуїни, що й досьогодні живуть в наметах із чорної козячої вовни. Ці пастухи-бедуїни, що управляють поля поблизу Вифлеєму, належать до племени Ізраїлітів, що в давні часи, коли вони були кочовим народом, мандрували по Палестині. Вони не мають ніякої осілости, ніколи не живуть в хатах, ані в селах, ані в містах. Вони живуть в наметах, що їх розбивають на полях, де є вода та пастівник для худоби. Вони не мають ніякої релігії, ніякої церкви, ніякої віри в Бога. Вони не знають ні Христа, ні Магомета, ні Мойсея. Вони не знають ніякої молитви, ніякого Бога. Вони не знають ніякої моралі, ніякого закону. Вони не знають ніякої культури, ніякої цивілізації. Вони не знають ніякої науки, ніякого мистецтва. Вони не знають ніякої літератури, ніякої музики. Вони не знають ніякої філософії, ніякої релігії. Вони не знають ніякої етики, ніякої моралі. Вони не знають ніякої політики, ніякої економії. Вони не знають ніякої історії, ніякої географії. Вони не знають ніякої математики, ніякої фізики. Вони не знають ніякої хімії, ніякої біології. Вони не знають ніякої медицини, ніякої психології. Вони не знають ніякої соціології, ніякої антропології. Вони не знають ніякої археології, ніякої палеонтології. Вони не знають ніякої геології, ніякої мінералогії. Вони не знають ніякої астрономії, ніякої космології. Вони не знають ніякої фізики, ніякої хімії, ніякої біології, ніякої медицини, ніякої психології, ніякої соціології, ніякої антропології, ніякої археології, ніякої палеонтології, ніякої геології, ніякої мінералогії, ніякої астрономії, ніякої космології.

ЦЕРКВА ОО. ФРАНЦИСКАНІВ НА ПОЛЯХ ПАСТИРІВ БІЛЯ ВИФЛЕЄМУ

Богослужения

(закінчення з стор. 2.)

рам-місто год. 10.00 рано Служба Божа й Свячення Лози; Аррін-Весна год. 11.30 Служба Божа й Свячення Лози.

Замітки: 1. У часі Великого Посту, кожної неділі й свята, Вечірня з поклонами, в Аррін-місті, в годині 3.30 пополудні.

2. — Перед кожною Сл. Божою, вірні мають нагоду до Св. Сповіді.

3. — Богослужения падані в перших трьох днях „Великого Тижня" є подані із вказівку вірних що евентуально неуспіли б до того часу відбути „Великодної сповіді": в днях, ниже поданих, мають нагоду, це перед Великоднем виконфідітися й під час Сл. Божої запричащатися.

23. — Пеллі год. 8.00 рано: свята сповідь; год. 10.00 рано Сл. Божа

24. — Аррін-Весна — год. 8 рано свята сповідь; год. 10.00 рано Сл. Божа

25. — Аррін-місто год. 8.00 рано свята сповідь; год. 10.00 рано. Сл. Божа

26. — Аррін-місто год. 8.00 рано свята сповідь; год. 10.00 рано Сл. Божа св. Василія Вел. з Вечірнею; год. 7.30 веч. Утреня Страсна

о. Гоменко

27. Вел. П'ятниця — Аррін-місто год. 9.00 рано Царські Часи; год. 11.00 Вечірня і винесення Плащаниці; Вайт Бін год. 2.00 попол. винесення Плащаниці; Аррін-Весна год. 3.30 попол. винесення Плащаниці; Пеллі год. 5.00 попол. Надгробне й свячення Пасок; Аррін-місто год. 7.30 веч. Утреня Страсна

28. Велика Субота — Вайт Бін год. 8.00 рано свята сповідь; год. 10.00 Сл. Божа Св. Вел. з Вечірнею, свячення Пасок; Пеллі год. 3.30 попол. Надгробне й свячення Пасок; Аррін-місто год. 7.30 веч. Надгробне й свячення Пасок; св. сповідь

29. Воскресення ГНІХ — Аррін-місто год. 6.00 рано Воскресна Утреня, 7.30 рано Сп'в. Сл. Божа; Пеллі год. 9.30 рано Утреня Воскресна, 10.30 рано Сп'в. Сл. Божа; Аррін-місто год. 4.00 попол. Вечірня Воскресна

30. — Аррін-місто год. 8.00 рано Сл. Божа і Аррін-Весна год. 9.30 рано Утреня Воскресна, год. 10.30 рано Сп'в. Сл. Божа; Аррін-місто год. 4.00 попол. Вечірня Воскресна

о. Б. Ганчинський
922 - 168 St., North Battleford Ph. 445-2731

15. — Витків (Великодня сповідь)

22. — Воскресення Г.Н.І.Х. Рейдюл год. 7 рано (Воскресня Утреня, Сл. Божа і свячення пасок) Норт Баттлфорд год. 10.30 Служба Божа і роздання лози.

26. Вел. Четв. — Норт Баттлфорд Спасіти в год. 7 веч.

27. Вел. П'ятниця — Витків год 10 рано; Норт Баттлфорд год. 7.30, виставлення Плащаниці

28. Вел. Субота — Свячення пасок в Норт Баттлфорд год. 8 вечором; Медовлейк год. 10 великодня сповідь, год. 11.30 Сл. Божа і свячення пасок

29. Воскресення ГНІХ — Норт Баттлфорд год. 10.15; попол. в год. 1.30 у Виткові

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask. Ph. 682-2165

15. — Бруно 9.00; Гамболт 11.00

20. — Вел. П'ятниця ест. Ленігеп 9.00; Волверін 11.00; Гамболт 4.00 по пол.

21. — Вел. Субота — Ленігеп 8.00 вечора; Волверін 10.00 вночі.

22. — Великдень н. ст. Гамболт 8.00; Бруно місто 10.30

27. — Вел. П'ятниця ст.ст. Бруно 10.30

29. — Великдень ст.ст. Бруно 6.00 рано; Гамболт 9.00

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

15. — Вакав 10

22. — Вакав 9; Борщів 11

27. Вел. П'ятн. — Плащаниці Сит. Дж. 9.30, Сокаль 10.30, Вакав 11.30, Прудгом 12.30, Борщів 2

29. Великдень — Прудгом 7 рано Вакав 10

30. Світ. Пон. — Сит. Дж. 10; Второк — Сокаль 10

22 квітня — Орлов год. 10 (квітна неділя)

24. — Орлов год. 10, велик. сповідь

25. — Блейн Лейк год. 10, велик. сповідь

27. Вел. П'ятниця — Кридор год. 11; Блейн Лейк год. 2; Орлов год. 4

28. — Кридор год. 10 великодна сповідь, свячення пасок год. 4

29. Великдень — Кридор год. 8; Блейн Лейк год. 10

30. Вел. Понеділок — Орлов год. 10

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

15 квітня, неділя 5 Посту. Тита

22 квітня, неділя Квітна. Свіпсяхія

28 квітня, п'ятниця Велика П'ятниця

29 квітня, неділя Воскресення ГНІХ.

30 квітня, понеділок Світлий Понеділок

Григоріянський календар:

15 квітня, неділя Квітна. Аристарха

20 квітня, п'ятниця Велика П'ятниця

22 квітня, неділя Воскресення ГНІХ.

23 квітня, понеділок Світлий Понеділок

24 квітня, вівторок Світлий Вівторок

29 квітня, неділя Томина. Мемнона

30 квітня, понеділок † Якова ап.

МОЯ ПОДОРОЖ В УКРАЇНУ

ПОЇЗДОМ ДО ЛЬВОВА

Вже давно я мріяв про те, щоб поїхати в Україну та відвідати рідне село, де я провів свої молоді роки та звідки я виїхав до Канади. В селі живе ще моя родина й я хотів їх відвідати. Я пробив усі потрібні справління, постарав паспорт та квиток на переліт й заплатив теж заздалегідь за готелі та харчі під час подорожі.

Врешті надійшов довго очікуваний день від'їзду. В понеділок, 22 травня в 8-ій годині ранку ми вісіли на літак й розмістилися по трьох подорожних в одному ряді. Вікна в літаку невеличкі, але через них можна дещо побачити. Обслуга зачинила двері до літака, літак рушив, підірвався ручно з землі й почав підніматися вгору. Зразу було мені троха страшно, але, як літак піднісся повище хмар, на висоту 38,000 стіп, то я таки добре боявся. Та, за якийсь час, я, як і інші подорожні привикли до літака й загалом перестали думати про страх. Я сидів біля вікна й час до часу виглядав через вікно вниз. Ми перелітали понад деякими містами й їхні доми виглядали як коробки, що ними граються діти. А вулиці як риски, накреслені олівцем.

За кілька годин ми приземлилися в Торонто. Тут ми вісіли й ждали на летовищі на інших пасажирів, що прибували до Торонта літаками з усієї Канади.

Як зібралися всі, ми всілися до літака, який завіз нас через океан до Данії. Тут всі ми пересіли до іншого літака-совєтського, в якому вже була совєтська обслуга. Стюардеси говорили по російськи й по українськи.

На літаках дають добре їсти, є теж що й випити, але за напитки треба платити. Маленька пляшечка горілки коштує доля р а, але в пляшечці є стільки горілки, що „стане якраз на зуб", як у нас говорили. Але багато подорожних купували то горілку, то вино, то вино. Врешті ми прибули до Москви. То було рівно 13 годин пізніше. Висідаємо з літака й ждемо на автобус, щоб нас завіз до будинку летовища, де маємо перейти через контролю. На летовищі бачимо всіх подорожних з Канади, що прилетіли нашим літаком. Є між подорожними чимало старших людей, але є теж досить молодих. Старі їдуть відвідати родину й подивитися на місця, де вони провели свою молодість, а молоді їдуть подивитися на той „старий край", що про нього їм так багато оповідали їхні батьки. Всі гуторять й ждуть на валізки. Врешті валізки привезли, забираємо їх й ідемо до контролі. Контроля була досить сувора. Нам казали відкрити наші валізки, брали кожну річ в руки й переві рялн. Кромі різних предметів, я від нотірн молитовники та св. Письмо. Контрольори відклали книжки на бік й питаються мене: „Что ето?" Я відповів: „Книжки". Один із них взяв книжки в руки, переглянув, прочитав і каже: (по російськи): „Того не можна вносити". А я тоді запитався: „Що ж ви зробите з тими книжками?" „Ми тобі дамо посвідку, а ти, як будеш повертатися назад, прийдеш до нас із посвідкою й ми тобі віддамо забрані книжки". Я йому відповів:

„Та я щодня молюся, то з чого я буду молитися?" Він сказав: „Вибери собі книжку, котру хочеш, я тобі ту одну дам, а інші мусиш залишити тут". Я вибрав найгрубший молитовник, що його видали оо. Редемптористи в Йорктоні („Голос Спасителя").

Як ми всі вже перейшли контролю, нас попровадили до автобусів, які нас уже ждали. Ми всілися до автобусів, але автобуси чомусь не рушали з місця. Ми сиділи, сиділи, аж нам навкучилося й не знали, чого, бо нам ніхто нічого не сказав. Аж врешті водій автобуса пояснив нам, що в Москві є американський й президент Р. Ніксон і йому роблять параду. Через те весь рух на вулицях здержаний.

Щойно після чотирьох годин ми поїхали до міста. Нас завезли до готелю й примістили по двох у одній кімнаті. Кімнати мали по два ліжка й були вдержані чисто. Ми скоро пішли спати, бо в літаку годі було виспатися й нормально відпочати.

Рано, після сніданку, ми поїхали знову на летовище, звідки полетіли до Києва. Тут нам знову контролювали валізки. Властиво годі було зрозуміти, чому, бо ж ми пречінь перейшли сувору контролю в Москві. Але, видно, що в СССР люблять часто контролювати закордонних подорожих. Десь біля четвертої години пополудні дали нам обід, а по обіді ми поїхали на залізничну станцію, звідки мали їхати поїздом до Львова. Ми повинні були їхати літаком, але чомусь перший план змінено й нам казали їхати поїздом. Може поїзд дешевше коштує . . .

Всі туристи примістилися в особових вагонах, по чотири особи до одного передлу. З лавок ми поробили ліжка, на стіні є прикріплені два ліжака, на яких є матерації й покривала. Покривала не надто чисті, але ночі холодні й треба накритися, щоб не змерзнути. Тому ніхто з нас не дивився, що покрив а л з троха брудні, але кожний накрився й пробував заснути. Та пробували одне, а заснути друге. Дехто й заснув на короткий час, але колесса поїзду теж гуркотіли, що не можна було спати. А мені завжди чомусі причувалося, що колеса поїзду неначе говорять до нас: „тре-нам-так", „тре-нам-так", „тре-вам-так" й через цілу дорогу не дозволили мені заснути. Мабуть не інакше їхалося й моїм товаришам подорожі, бо деякі з них дрімали, інші сиділи, а ще інші переходили з одного передлу до другого, або приставали до деяких гуртів, що нишчали й співали. Так ми їхали з Києва до Львова десять годин й врешті прибули до Львова. К. К.

* **Совєтський уряд заявив, що дозволить усім німцям, що жили колись над Волгою, виїхати з СССР. Л. Брежнєв плянує відвідати Західну Німеччину в травні ц.р. й тому хоче випустити німців із СССР.**

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР НАЙКРАЩИЙ

ДАРУНОК

В УКРАЇНУ

СПЕЦІЯЛЬНІ

РУБЛЕВІ

СЕРТИФІКАТИ

За спеціяльні рублеві сертифікати ваші рідні можуть купити все, що лише захочуть за маленьку частину нормальної ціни. То так, якщо б ви йшли до крамниці із $100.00 й купили за те товару за $200.00 або $300.00, або й за більше. Спеціяльні рублеві сертифікати можна теж виміняти за готівку в звичайних рублях по найвищій ціні.

ВИОВНІ

ГАРАНТОВАНІ

НАЙСКОРШНА

ПОСЛУГА

Достава в прибл. 3-ох тижнях.

Ціна за один спеціяльний рублевий сертифікат є $2.60.

ЦЕ Є ПОВНА

ОПЛАТА.

АБСОЛЮТНО НЕМА

НІЯКИХ ІНШИХ

ОПЛАТ

ПИШІТЬ ЗА НАШИМ

ДАРОВИМ ІЛЮСТРОВАНИМ КАТАЛОГОМ

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
NEW YORK, N.Y. 10010
Тел.: 982-1530

ДУЖЕ ВАЖНЕ

АВТОМОБІЛІ

Лише через короткий час

ДУЖЕ СКОРА

ДОСТАВА

МОСКВИЧ 412 ІЕ ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ $3,570.00

МОСКВИЧ 408 ІЕ $3,285.00

ЖІГУЛІ ВАЗ 2101 $3,520.00

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗАЗ 968 $2,250.00

ЖАДАЙТЕ НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮЛЕТЕНІВ ЗІ СВІТЛИНАМИ АВТОМОБІЛІВ.

АПАРТМЕНТИ

ВЖИВАНИЙ ОДЯГ ЖАДАЙТЕ НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮЛЕТЕНІВ

МИ МАЄМО 23 РОКИ ДОСВІДУ В ЦЬОМУ БІЗНЕСІ І МИ МАЄМО БАГАТО ТИСЯЧІ ЗАВДОВОЛЕНИХ КУСТОМЕРІВ

Українські Похоронні Заведення в Альберті

В годині смутку до втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Альберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

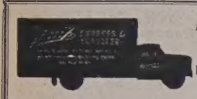

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

На Кипрі бомби й стріли

На середземному острові Кипрі, де миру береже міжнародня військова частина, до якої входять теж канадські вояки, несподівано вчинилася суматоха.

Від якогось часу керівник грецької підпільної організації генерал Гривас розпочав напади на станиці державної поліції та на державні будинки, щоб примусити президента архиєпископа Макарія прилучити Кипр до Греції. Архиєпископ Макарій опирається тому домаганню, бо на Кипрі живе чимало турків й турецький уряд загрозив, що пішле на Кипр свое військо, якщо Кипр захоче прилучитися до Греції. У відповідь на напади підпільної організації генерала Гриваса, друга підпільна організація, що піддержує становище архиєпископа Макарія, веде терористичну акцію проти партизан генерала Гривса й кидає бомби на станиці грецьких підпільників. В додатку до того на Кипр прибула минулого тижня група арабських терористів, які підклали бомбу під будинок ізраїльської амбасади в Нікозії. що зірвала фронтову стіну будинку, але не поранила нікого. Того самого дня трьох арабських терористів хотіли захопити ізраїльський пасажирський літак, який мав летіти до Тель Авів, одначе ізраїльські поліцисти, що були в літаку, вбили одного араба, а два другі піддалися поліції.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● ПОТРІБНО СТОРОЖА (CARETAKER)
до домівки УНО (10629 98 вул.) в Едмонтоні.
Зацікавлених в цій праці проситься телефонувати на 476-7029.

● ДО ВИНАЙМУ мешкання. Дві кімнати з меблями і три кімнати без меблів. Голосити: від 9629 - 110 Ave. Тел.: 422-8915.

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

Накидаються на туристів

В Україні побували двічі з відвідинами українські вчені з Західної Німеччини О. Горбач, його дружина Анна та їхній 19-річний син, студент першого курсу фізичного факультету в Франкфурті, а його дружина перекладає українські книжки на німецьку мову. Молодий студе нт Марко був у Києві сам і передав від своїх батьків дарунки деяким українським письменникам. Дарунки були певно такі, що їх дозволено ввозити до СССР, бо інакше сувора совєтська контроля при в'їзді Марка до СССР була би їх не впустила. Одначе вже самі відвідини в українських письменників у Києві вистарчили, щоб Марка Горбача викинули з СССР, бо „він хотів нав'язати совєтським людям буржуазно націоналістичні ідейки". Про той „злочин" Марка Горбача написала широко „Радянська Україна" з 13 березня. Автор статті накинувся й на батьків Марка, яким закинув різні „злочини", а найважнішим було те, що вони мали зв'язки з українськими письменниками. Очевидно, що попалося й українським письменникам Кочурові та Стешенкові та Бердникові, який дістав від Горбачів светер, та Раісі Мороз. В той спосіб совєтська поліція хоче перешкодити всяким зв'язкам українців у СССР із українцями з вільного світу. Через те туристи, які їдуть до СССР, мусять дуже вважати, щоб своїми навіть невинними зустрічами чи подарунками не пошкодити українцям у СССР.

Реабілітують Тухачевського

Совєтський генерал М. Тухачевський був заслуженим комуністом і здібним військовиком. В 1920 р. він командував совєтською армією, що воювала з Денікіном та поляками. Відтак в 1931 р. він був заступником міністра військових справ. Перед вибухом польсько-німецької війни в 1937 р. Тухачевського та ще сімох совєтських генералів арештовано й засуджено на смерть за шпигунство на користь Німеччини. Всіх їх розстріляно в ославленій московській тюрмі Люб'янці. Відтак деякі німецькі журналісти писали, що Тухачевського та інших генералів розстріляно на основі фальшивих інформацій німецької розвідки, яка в той спосіб хотіла позбутися здібних совєтських генералів, бо гітлерівська Німеччина готовилася до війни з СССР.

Про справу Тухачевського та інших генералів совєтська преса не писала нічого. Щойно недавно орган совєтської армії „Красная заря" надрукувала про Тухачевського статтю, в якій пише, що він був „вірним членом комуністичної партії СССР" та „всі свої здібності віддав батьківщині, яку він любив". Про невинне засудження Тухачевського „Красная заря" не пише нічого.

• Комуністичний Китай переговорює з Англією в справі закупна трьох надзвукових літаків „Конкорд" та кількох інших пасажирських літаків.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

І ЛИСАМ НЕ ПОЩАСТИЛО

Я кілька разів у своїому житті читав гарний твір Івана Франка „Лис Микита" й завжди ним захоплювався, бо там хитрий лис так гарно представлений, що годі не мати до нього співчуття й, я сказав би, навіть певного роду пошани. Кромі Франкового „Лиса Микити", ми маємо ще багато інших оповідань та казок, в яких вихваляється лисячу хитрість та життєву проворність. Лис став між нашими людьми символом життєвого сприту, так, що про хитрого чоловіка в нас часто навіть кажуть: „Але то хитрий лис"...

Та, здається, що в Канаді лисам не пощастило. Я маю тут на думці не живих лисів, а лисячі хутра, або, як у нас в Канаді кажуть часто футра. Я признаюся, що, як я приїхав до Канади й побачив якусь жінку, що мала на шиї лисячий ковнір, то я мав до тої жінки якусь окрему пошану, бо вона мені якимось робом нагадувала наших старокрайових пань.

В тому часі лисячі шкіри були дуже в моді й багато фармерів годували лисів в окремих приміщеннях, загороджених високою огорожею. Під осінь лисів убивали, стягали з них шкіри, сушили їх і продавали різним посередникам, які продавали шкіри до гарбарень, звідки знову купували їх кушнірі й перероблали на жіночі футерка. Ці футерка не були дешеві, бо доходили деколи до ціни 2,500 долярів. Очевидно, що не всі лисячі шкіряки були такі дорогі, бо й не всі лиси були одинакової краси й через те на шкірки були різні ціни. Найдорожчі були т.зв. срібні лиси, якими пишалася кожна жінка, що могла купити того роду футро. Наслідком високої ціни на лисячі шкірки, багато фармерів перекинулося на годівлю лисів й лисячі ферми були в цілій Канаді від Атлянтійського до Тихого океану. Але згодом на ринках появилося так багато лисячих шкірок, що на них усіх не було, вже збуту й їхні ціни падали з дня на день. Наслідком того могли купувати лисячі футра й жінки наших не дуже заможних поселенців.

Але жінки багачів, в тому часі переважно англійки, вибирали ці футра, як їшли до театру, чи на забави, а наші могли похвалитися своїми лисячими футрами лише в церкві. А лисячі шкірки, а ще, як не надто добре виправлені, в теплі таки добре смердять. То й футра наших жіночок у церкві також часом було троха „чути". Нераз так, що й носа треба було затуляти. А тих лисячих футер появлялося щораз більше й через те, що їх було багато, їхня ціна впала до 500.00 дол. До того ще й багатші жінки, як побачили, що майже кожна жінка носить лисяче футро, почали випродувати свої футра, бо не хотіли носити таких футер, як їх носили майже всі жінки. І лисячі футра знов почали дешевіти. Вкінці дійшло до того, було купців, що футро зі срібного лиса можна було купити за 100.00 дол. й на те вже не

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаміную очі — Приписую окуляри

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 652-8650

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

Похиле відкоження включує:
— вінилеву цілину (не допускає морозу)
— система для нерезування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

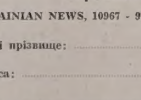

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

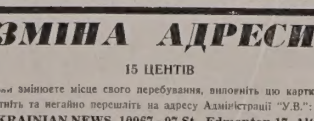

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD
Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

Knights of Columbus

$20,000 Cash Bingo

1 GAME for $2,000
8 GAMES for $1,000 each

Major Prize $10,000

PLUS "VALUABLE" CONSOLATION PRIZES

Wednesday, APRIL 25, 1973

EDMONTON GARDENS

RESERVED SEATS $6.00 TICKETS AT:

BOX OFFICE McCAULEY PLAZA - Lower Mall — ALL WOODWARDS STORES — MIKES — HUB CIGAR — BEVERLY PHARMACY — OLE'S PIPE SHOP, Jasper Place — DANNY'S SERVICE STATION, 108A Ave. & 97 St. — KILLARNEY DRUGS, 129 Ave. & 97 St. — ST. ALBERT DRUGS, St. Albert — SMOKY LAKE DRUG STORE, Smoky Lake — CORONA FRUIT STORE, Vegreville — ED'S NEWS, Fort Saskatchewan — BLAKE'S STORE, Holden — MIKE'S BARBER SHOP, Lamont — A. KOTYSHYN, Two Hills — MIKE'S GULF SERVICE, Calmar

Proceeds to Father Bonner Memorial Building Fund
and Knights of Columbus Minor Hockey

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Ave.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Phyllis Dianne Crome of Site 6, R.R.6 Edmonton in the Province of Alberta, Student intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970 for change of name as follows:

1. For a change of my name to Dianne Kristina Marie Getty.

Phyllis Dianne Crome
Signature of applicant — legal name in full.

Dianne Kristina Marie Getty
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: .....

Адреса: .....

.....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, вирізьте та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і .....
стара адреса: .....

.....

Ім'я і .....

.....

нова адреса: .....

(Адресу писати по-англійськи)